

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VII

341

MIERCURI
6 DECEMBRIE 1972
12 PAGINI
2 LEI

„16“-imele CUPEI ROMÂNIEI

ETAPA MARILOR AFIRMĂRI ALE UNOR... MARI ANONIMI!

Ca la mai toate edițiile sale anterioare, Cupa României și-a confirmat duminică, în etapa „șaisprezecimilor”, reputația de „competiție K.O.”, nu mai puțin de cinci echipe divizionare A fiind eliminate, iar altele calificându-se doar grație unui regulament care le avantajează.

Printre performerele etapei s-au situat și unele echipe de Divizia C. De exemplu, AUTOBUZUL BUCUREȘTI a terminat la egalitate cu U.T.A. (3—3) după ce a condus de trei ori. În fotografia de sus, un aspect din acest meci: arădeanul Kun trimite cu capul spre poarta adversă.

Dar, dacă — în ciuda bunei sale comportări — Autobuzul a pierdut calificarea, o altă „anonimă”, divizionara C CONSTRUCTORUL GALAȚI a învins pe Jiul cu 1—0, promovind astfel în „optimi”. În imaginea alăturată, portarul petroșenean Ion Gabriel respinge cu piciorul, în ultima instanță, din fața unui atacant gălățean.

Foto: Paul ROMOȘAN și C. SATMARI-Galați

DUMINICĂ
SE REIA
CAMPIONATUL
DIVIZIEI A

PENULTIMA ETAPĂ
A TURULUI,
DOMINATĂ DE 3 PAR-
TIDE DE MARE INTE-
RES: SPORT CLUB
BACĂU - DINAMO,
STEAUA - PETROLUL
ȘI F.C. ARGES-RAPID

CINE VA FI
LAUREATUL
„TROFEULUI
FOTBAL
1972 ?“

PUTEȚI CONTRI-
BUI ȘI DV. LA
DESEMNAREA
CELUI MAI BUN
FOTBALIST RO-
MÂN AL ANULUI,
COMPLETÎND
CUPONUL DE
PARTICIPARE
LA TRADIȚIO-
NALA NOASTRĂ
ANCHETĂ

INCURSIUNI ÎN VIAȚA
SECȚIILOR DIVIZIONARE,
AZI: A.S.A. TG. MUREȘ
ȘI CHIMIA FĂGĂRAȘ

RETROSPECȚIUNI
ASUPRA TURULUI
DIVIZIEI B

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Spunea o dată Titus Lucaciu, fostul ispravnic al lui „U”: „Dragă Mircea (n.r. Mircea Luca), „U” ești tu. Zadarnic cauți să-mi aduci aminte că ești respectabilul domn doctor O.R.L.-ist Luca Mircea. Pentru noi toți, și poate nu numai pentru noi, ai să rămii în vecii vecilor doar stoperul lui „U”, cel cu părul căzut ca la beatnici, și cu fruntea bandajată, ca la cascadori, de pe urma intrărilor în gheata lui Bonihadi sau a lui Basil Marian”.

Părerea lui Titus Lucaciu nu este izolată. Stoperul Mircea Luca, adică cel care a jucat 17 ani în Divizia A, se confundă cu o bună parte din istoria echipei sale.

L-am vizitat într-o seară pe Mircea Luca. Era la „clinici”, de gardă. Întâlnirea cu renumitul orelist clujean a fost un fericit prilej de aduceri aminte.

— Ce mai spui de „U”, doctor?

— Moment greu. Ca multe altele. Dar, parcă, acesta din urmă e mai trist. „U” e din ce în ce mai puțin o echipă de suflor. Jucătorii vin parcă numai să-și facă viața mai ușoară. În afară de asta, se mai comit și greșeli. Ca un făcut, în ultima vreme s-a dat drumul la jucătorii cei mai inimoși și cinstiți. Așa au plecat Adam, Marius Brețan, Dragomir, Gadja.

Stau și mă gândesc uneori de ce s-a împietrit inima unor jucători ca Lică, Munteanu, Uifăleanu și alții. Stau și mă gândesc de ce a murit, de fapt, pasiunea pentru fotbal. Probabil că-i un complex de treburi la mijloc. Te rog să mă crezi că am ajuns până acolo încât astăzi parcă-i jenant să te ocupi de sport. Ani de zile eu a trebuit să sufăr de pe urma concurenței pe care imaginea fostului fotbalist Luca o făcea tinărului doctor Luca. Cred că am început să scap de fantoma fotbalistului abia după ce am făcut vreo 10.000 de operații. Și cazul meu nu e singurul. Ascultă-mă pe mine: a ajuns să fie jenant să te ocupi de sport. Îmi aduc aminte, conferențiarul Coja, un om de mare talent, n-a fost făcut profesor pentru că se ocupa de secția de fotbal a lui „U”. În clipa în care a lăsat treaba asta, a ajuns profesor la București. Scăpase, cum s-ar spune, de năpastă. Și cine contribuie la statornicirea acestui sentiment? În primul rând, cei superficiali și nesimțiti. Ei fac să se vorbească urit despre una dintre cele mai nobile preocupări ale omului, sportul. Iată de ce, dacă ai să mă întrebi despre sport, în general, și despre fotbal, în special, am să răspund fără înconjur: or fi ele greutățile multe la diversele capete, la organizare, la administrativ, la bază materială, dar cel mai greu lucru, cel mai trist lucru este acela că nepasionații pot să intre în sport.

— Credeți că o echipă universitară de fotbal mai e posibilă, față de exigențele fotbalului modern?

— Să nu cochetăm cu ereziile. Ce fel de vorbă e asta: echipă universitară? În fotbalul nostru din prima divizie, 70 la sută dintre fotbaliști sunt studenți. Atunci de ce se mai pune cu atita patimă problema echipelor universitare? Cum e posibil să se tindă măcar spre ideea că ar fi bine ca fotbaliștii să n-aibă acces într-o sală universitară? Oameni buni!! Să fim realisti!! Un tânăr știe mai bine decât noi ce are de făcut în viață. Eu am să-ți arăt negru pe alb că C.F.R.-ul din Cluj e o echipă mai universitară decât „U”. Gadja e la veterinară, anul IV, Lupu e la Științe economice, Dragomir, Marius Brețan, Mihai Adam sunt foști studenți, astăzi ingineri; Pripici e la economice. Petrescu, Tegean și Vișan sunt la educație fizică, Roman e și el la economice... Ce atita vorbă cu studenții care ar măcina chipurile fotbalul? Alta-i hiba. repet. Hiba e în lipsa de pasiune. Hiba e în disprețul cu care copiii se uită la tradiție. Vrei să-ți spun ceva? Jucătorii de azi ai

lui „U” habar n-au ce-i aia „U”, habar n-au ce a însemnat „U”, în viața sportivă a României. Pe vremea mea, marii profesori Hațieganu și Benetatto se fotografiau cu echipa. Astăzi, nimeni nu se gindește la treaba asta. Dacă

**DOCTOR
MIRCEA
LUCA**

**„MARI
PROFESORI
HAȚIEGANU
ȘI
BENETATTO
ERAU
MÎNDRI
SĂ
SE
FOTOGRAFIEZE
CU
ECHIPA
DE
FOTBAL”**

- „U” E, DIN CE ÎN CE MAI PUȚIN, O ECHIPA DE SUFLET.
- 70% DINTRE FOTBALIȘTII ROMANI SÎNT STUDENȚI.
- FOTBALUL TREBUIE DAT PE MINA PASIONAȚILOR.
- ECHIPA NAȚIONALĂ A FOST RODUL UNUI CADRU SUFLETEȘC
- LA CLUJ SE DANSEAZA UN VALS MELANCOLIC.

un părinte și-ar vedea feciorul în tricou, alături de rector sau decan, ar fi tare bucuros, și n-ar mai vedea în sport o treabă de ocară. Din păcate, lipsa de pasiune îi macină nu numai pe jucători. Există mulți conducători de cluburi, și nu numai dintre cele universitare, care se fotografiază la minut numai ca să aibă la îndemână poza cînd e să facă un drum cu echipa în străinătate. În rest, fotbalul merge de la sine. Mi s-a spus deseori: Da’ tu, Mircea, de ce nu te

bagi la conducere? Am răspuns întotdeauna cîștit: n-am timp cît ar trebui să am. Aici, la fotbal, nu poți să păcălești, adică să faci și una și alta. Iată de ce e nevoie de conducători care să se ocupe numai de asta, și nu între două telefoane.

— Vorbești de lipsa de pasiune a fotbaliștilor. Care ar fi soluția, știut fiind că pasiunea nu se prea poate dezvolta ca forța și rezistența?

— Soluția-i una singură. Fotbalul trebuie dat pe mina pasionaților. Răul trebuie curmat de la rădăcină. Totul trebuie să se petreacă în jurul pasionaților. Mie îmi crește inima cînd îi văd jucînd pe frații Nunweiler, pe Lupeșcu, pe Hălămeșanu, pe un Dinu, mai ales, și pe alți citiva. Din păcate, în jurul lor există foarte mulți oameni care trag la fit. Soluția? Afară! U.T.A. a făcut mai mult decît a putut pentru că și-a adunat forțele în jurul a trei pasionați — Lereter, Petescu, Pojoni. Ei au creat atmosfera de lucru. Uneori, o atmosferă de lucru

asta știe să adune oameni. Nu întîmplător el a pus bază pe cei inimoși și foarte cinstiți. S-au mirat mulți că Angelo a pus baza în primul rînd pe Lucescu, pe Radu Nunweiler, pe Dembrowschi, pe Dinu, pe Sătmăreanu. Ei au fost și sînt, în primul rînd, creatorii unei atmosfere. Ei le-au spus celorlalți: „Băieți, e o treabă de făcut. Să punem umărul”. Asta a fost tot. Toate celelalte discuții cu stilul de joc, cu alegerea oamenilor pe posturi, cu elasticitatea tactică, toate astea sînt secundare. La mijloc e suflul. Cu suflul ajungi oriunde, adică mai departe decît poți.

— Pentru că veni vorba despre echipa națională... Cum apreciați rezultatele din ultima vreme?

— Rezultatele din toamna asta reprezintă exact potențialul adevărat al fotbalului nostru. Cel din primăvară, însă, reprezintă mult mai mult decît poate fotbalul nostru. Și ele au fost cu puțință pentru că atmosfera, starea sufletească a echipei au dat aripi ca niciodată altcîndva. S-ar putea spune că părerea asta este demobilizatoare, dar eu cred că-i mai cîștit să spunem lucrurilor pe nume, adică să știm pe ce contăm, așa cum se obișnuiește nu numai în sport. De ce să vorbim mereu despre faptul că „am jucat sub posibilități” și să nu recunoaștem niciodată că uneori „am jucat peste posibilități”?

— V-aș întreba, în calitate de fost jucător și antrenor, dacă socotiți că fotbaliștii lucrează suficient pentru stadiul actual al fotbalului.

— Răspunsul cîștit e unul singur: „nu știu dacă se lucrează mult sau dacă se lucrează puțin. Și te asigur eu că nici un antrenor nu știe dacă lucrează mult sau dacă lucrează puțin. Asta se întîmplă nu pentru că n-ar ști cît ar trebui să se lucreze în general, ci pentru că nu știe cu cine lucrează. Majoritatea jucătorilor fiind din rîndurile celor nepasionați, se prezintă la antrenament într-o stare fizică nu prea bună. Antrenorul care forțează pregătirea ca și cum jucătorul s-ar prezenta cu conștiința curată, greșește, pentru că-l dă peste cap. Cel care reduce din pregătire, dîndu-și seama că jucătorul și-a cam făcut de cap, nu atinge norma necesară și plătește. Totul e simplu ca bună ziua. Iată de ce mă întorc iarăși și spun că stilpii fotbalului românesc trebuie căutați printre pasionați, de la conducător și pînă la ultimul jucător.

— Cum explicați sezonul neobișnuit de slab al lui „U”?

— Răspunsul e iarăși simplu. Au fost Universitățile de la Constanța, încheiate cu un succes, a fost banchet, au fost bucurii de toate felurile, și o dată întorși acasă, jucătorii n-au mai răspuns la comenzi. Ai să-mi spui că într-o situație asemănătoare au fost și cei din Craiova. Iar eu am să-ți răspund că cei din Craiova au rezistat mai bine, pentru că sînt mai tineri sufletește, că au un public care-i iubeste mai mult, și care vine în număr mare la stadion, nu ca la noi, unde s-a instaurat un cerc vicios în care lipsa de pasiune de pe teren se transmite în tribune, iar de la cei 5-6.000 din tribune coboară din nou pe teren, celebrînd un vals melancolic. Ține minte ce-ți spun! Trebuie umblat la pasiune, la această calitate despre care spui că nu se prea dezvoltă. Cine iubeste fotbalul, trebuie să rămînă. Și să-l pună mai presus de orice. Cînd m-am însurat, nevesta a vrut să plece peste două luni la București. Îmi spunea că sînt însurat cu fotbalul. Am avut o seară lungă de discuții și am făcut precizările necesare: draga mea, eu la treaba asta cu fotbalul nu am să renunț. Dacă se poate așa, bine. Și s-a putut...

Ioan CHIRILA

• **DACA DUMITRACHE**... „Ei, ce ziceți, va cîștiga Dinamo campionatul?” — ne întrebă direct Octavia Mihăilescu din Predeal.

— Nu știm. Posibil. Are mari șanse. Cu și Steaua, de exemplu.

„Eu aș vrea tare mult să-l cîștige. Mai cu seamă că acum, spre sfîrșitul turului, Dinamo manifestă o formă foarte bună și are, din nou, în Dumitrache, același atacant valoros, revenit la marile lui ambiții de altădată...”

— De acord. Numai că Dumitrache ar fi și mai util echipei sale, de asemenea, naționalei, dacă n-ar mai intra în conflict cu arbitrii.

• **SUS ȘI TARE, RĂSPICAT!** Bogdan Miluș, din satul Izvorul Dulce — Buzău a ajuns, recent, la o discuție foarte aprinsă cu un prieten pe o temă — nici nu se putea altfel — de fotbal. „Eu susțin sus și tare, răspicat, hotărît, convins că un antrenor poate să fie, în același timp, și jucător la echipa respectivă. Bîcîntele, dacă-i permite vîrsta. Poate sau nu poate...”

— Răspicat, hotărît, convingător (sperăm), vă răspundem că poate. Un exemplu recent. Anul trecut Ion Nunweiler a jucat la Dinamo, fiind și antrenor secund. La echipe mai mici există exemple mai numeroase.

• **DE LA COLEA RĂUTU, LA ANTRENORUL NAȚIONAL.** Sosind cu diverse treburi pe la București, clujeanul Ioan Breharu și-a zis să nu scape unul din cuplajele găzduite de stadionul „Republicii”. Și s-a nimerit să stea lîngă Colea Răutu. „M-au surprins plăcut obiectivitatea și comentariile foarte inteligente ale acestui cunoscut actor de teatru și film...”

— Normal, tov. Breharu. Colea Răutu este o prezență permanentă la meciurile Diviziei A. Și nu de ieri de altădată. „O a doua problemă despre care vreau să vă scriu este aceea a antrenorului echipei naționale. Eu consider că există cel puțin 20 de alți antrenori mai buni. Chiar și aceia care au mai fost la cîrma reprezentativei...”

— Și care n-au reușit să conducă liniștit „corabia” printre atitea stînci și valuri ca Angelo Niculescu. Ușor se mai uită rezultatele bune.

• **SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII.** Scrijinit de capătul unui pat de spital din Timișoara, prof. Eftimie Brănișteru ne scrie: Urmăresc atent tot ce se scrie despre fotbal, despre echipa națională. E bine că se frîmîntă oameni competenți, pentru că într-adevăr, multe probleme spinoase mai imobilizează organismul fotbalului; sport de la care se așteaptă mult și în care... Zvîcnim din cînd în cînd, ca o flacără, căutăm s-o păstrăm repede pentru a o păstra într-o urmă, dar nu o reușim și ne prăbușim obosiți, ca acei copii care aleargă ore întregi după un fluture, fără să-l prindă. Parcă ne invităm în jurul unui punct mort. Problemele se macină la moara marilor specialiști, fără să li se găsească soluțiile. Dar e foarte simplu. O spune un om trecut de 60 de ani. Cheia vrăjită a tuturor marilor realizări, din orice domeniu, este MUNCĂ. Din spuma de sudore se nasc stropii performanțelor și satisfacțiilor. Numai prin muncă se vor putea rezolva problemele de tehnică, de forță, de viteză, de joc. Restul sînt doar vorbe goale...”

• **UN ANTRENOR HARNIC.** Un bucureștean, Pompiliu Persa, vrea să afle „cine și ce fel de om este acest Vasile Bălușiu, antrenorul care a cîștigat, cu echipa Universității Cluj, de două ori consecutiv campionatul de tineret-rezerve, aflîndu-se pe punctul de a-l cîștiga și pe al treilea?”

— Un clujean simpatic, destul de tînar, ambițios, modest, harnic, cu... ochi format pentru tinere speranțe. De altfel, V. Bălușiu a fost și antrenorul formației de juniori „U” Cluj care a cucerit titlul cu vreo patru ani în urmă. A jucat în echipa mare a lui „U”.

• **PE SCURT.** Denes Ruzsa (St. Gheorghe) și dr. M. Radu (Arad): S-a scris mult despre acel arbitraj. M. Bădulescu a fost sancționat; Nicolae Mihai (Pitești); Adresa Stelei (este calea Plevnei nr. 114, București); Grigore Mandache (Rădăsești-Suceava): Se califică echipa care a înscris mai multe goluri în deplasare; D. Chiriac (P. Neamț): Jucătorilor dinamoviști le puteți scrie pe adresa șos. Stefan cel Mare 7-9, București.

SCRUTÎND CU ÎNDRĂZNEALĂ VIITORUL!

În aceste zile trepidante, cînd 1972 se apropie de ultima filă a calendarului, pretutindeni pe pămîntul patriei, în marile combinate, în uzine și fabrici, pe șantierele de construcții și pe ogoare, în toate unitățile economice, oamenii muncii fac bilanțul înapă-turilor ce le-au avut, scrutează cu încredere și îndrăz-neală viitorul.

Într-un dialog amplu al cetățeanului cu sine însuși, sint confruntate, cu luciditate și înaltă responsabilitate comunistă, realizările cu obiectivele, sau — altfel spus — aspirațiile cu împlinirile.

Deși consemnate în graiul rece și laconic al cifrelor și al procentelor, aceste tabele-bilanț ne oferă imagi-neă vie și înalțătoare a muncii pline de abnegație, a entuziasmului, a hotărîrii și priceperii cu care întreaga națiune română transpune în fapte cuvîntul, politica partidului.

Actualitatea cotidiană ne face permanent martori ai succeselor remarcabile care se obțin în domeniul pro-ducției de bunuri materiale și spirituale, pe uriașul front național al muncii. În acest marș ferm, neabătut, pe calea prosperității, a progresului și bunăstării, poporul nostru are în față un drum precis jalonat de documen-tele Congresului al X-lea al P.C.R., ale Conferinței na-ționale a partidului și ale istoricii Plenare din noiem-brie, care — prin magistrala *Expunere a țovarășului NICOLAE CEAUȘESCU*, prin Hotărîrile adoptate — s-a confundat cu o veritabilă sinteză a ceea ce avem de făcut și cum anume trebuie să facem!

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Aflăm, cu un sentiment de justificată mîndrie patrio-tică, despre noi și noi izbînzii ale oamenilor muncii, am pierdut numărul colectivelor care au raportat îndepli-nirea înainte de termen a planului producției pe 1972! Toate acestea creează premisele abordării plenare a sar-cinilor mult sporite care ne așteaptă în 1973, îndeplinirii înainte de termen a Cîincinalului.

★

1—10 decembrie, „Decada cărții românești”. Eveniment tradițional, cu ecouri semnificative. De fapt, în concep-ția partidului nostru, în atenția și grija neobosită pe care le acordă ridicării pe toate planurile a nivelului de cultură al poporului, fiecare din zilele unui an este, de fapt, o zi dedicată cărții, cunoașterii, perfecționării și educației în spirit comunist a cetățenilor patriei. Din noianul de cifre statistice care atestă aceasta, vom evoca una singură: în perioada 1944—1972, Editura politică a publicat peste 8.000 de titluri de cărți cu un tiraj de aproape 25.000.000 exemplare! Conștiința poporului no-stru este, metaforic vorbind, o imensă bibliotecă.

★

Institutul de educație fizică și sport și-a sărbătorit 50 de ani de existență! Fără îndoială, jubileu își are locul pe agenda politică a săptămînii, sărbătoarea fiind organic integrată în străduințele cu care studenții, cor-pul didactic și întregul personal al acestui lăcaș de în-vățămînt transpune în fapte politica partidului nostru. În realizările cu care întîmpină cea de a 25-a aniversare a Republicii.

Moment încununat cu ample semnificații în viața u-niversitară și sportivă a patriei. Semicentenarul I.E.F.S. depășește, de bună seamă, cadrul strict al institutului. El ne readuce în memorie efortul statornic al partidului și statului nostru depus pentru pregătirea în toate do-meniile de activitate a unor cadre cu înaltă calificare.

În această viziune, sărbătorirea a 50 de ani de la în-tețierea primului lăcaș de învățămînt superior în do-meniul educației fizice și sportului din România, așează pe umerii celor care primesc astăzi felicitările și urările noastre, mari responsabilități pentru viitor, strălucit expuse de secretarul general al partidului la consfătuirea cu cadrele didactice și în alte nenumărate prilejuri.

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

AMESTECATE

Mai întîi arbitrii... Așadar, vinovatul de la Reșița, V. Pădureanu a fost suspendat pînă în mai 1973. Mi se pare că el deținea titlul de cel mai bun cavalier al fluierului cu un an înainte. Să credem că a fost de rea credință? Este imposibil! Să cre-dem mai mult într-o slăbiciune de moment, să-l acuzăm mai bine de lipsă de inteligență momentană care s-a sol-dat cu incidente grave, ce au necesitat intervenția masivă a miliției. Ca și la Brașov, în urmă cu cîteva săptămîni, mul-țimea dezlănțuită a pus în primejdie chiar starea corporală a lui Pădureanu, salvat de furia fanaticilor reșițeni cu mare greutate. Dacă un tren este oprit (vezi cazul Năsturescu) la Brașov (unde nu arbitru este vinovat, evident), dacă Jiu-l este eliminat din *Cupa României* tot cu concursul arbitrilor, dacă în urmă cu două săptămîni semnalăm că mulți ca-valeri ai fluierului au viciat rezultatele, ceva totuși trebuie făcut pentru că prea des se întîmplă lucruri cu totul re-probabile...

LOTURILE REPREZENTATIVE ÎNAINTEA ACTIVITĂȚII DE IARNĂ

Încet-încet ne apropiem de sfîrșitul sezonului de toamnă, de încheie-re a primei părți a campionatului, de perioadă în care jucătorii echipei-le frunțase vor intra în vacanța de iarnă, iar antrenorii vor face un prim bilanț al comportării în cele 15 etape divizionare A.

Pentru o parte dintre fotbaliști însă, activitatea va continua și cînd afirmăm acest lucru ne gîdim la membrii lotului reprezentativ, din al cărui calendar din acest an a mai rămas de disputat o partidă, cum se știe, amicalul cu Israel. Această întîlnire (pe care lotul nostru o va susține sub titulatura de *Selecționata cluburilor divizionare*) este progra-mată la 20 decembrie la Tel Aviv.

Tochmai în legătură cu această partidă și, în general cu viitoarele acțiuni ale echipei naționale am stat de vorbă cu antrenorul federal An-gelo Niculescu. Mai întîi, acesta ne-a făcut cunoscut că după ultima etapă a turului Diviziei A jucătorii se vor întruni la București (15 decembrie), urmînd ca pînă la plecarea la Tel Aviv să aibă loc un joc de pregă-tire și verificare în compania unui partener care urmează să fie de-semnat (probabil echipa de tineret Dinamo). La acest joc, fixat la 16 decembrie, vor participa următorii jucători: ADAMACHE și STAN — portari; SĂTMĂREANU, DOBRĂU, BOC, ANTONESCU, VELEA, VIGU — fundasi; DUMITRU, DINU, NUN-WEILLER, VI, HAJNAL — mijlo-cași; DEMBROVȘCHI, LUCESCU, DOBRIN, DUMITRACHE, MIRCEA SANDU.

Cum se vede, ați păstrat lotul convocat la ultimul trial...

Nu am avut motive să-l schimb. Eu personal am apreciat atunci că jocul cu selecționata de tineret sub 23 de ani a fost de un bun nivel tehnic și că jucătorii lotului A au demonstrat încă o dată, practic, va-loarea și posibilitățile lor actuale, întărindu-mi convingerea că-i pot lua în considerare în continuare. M-a sa-tisfăcut și evoluția rezervelor fo-losite — Velea, Vigu, Hajnal, Do-brău și Mircea Sandu, în special pri-mul, pe care intenționez să-l titulari-zez în meciul cu Israel. După mine, Velea s-a evidențiat cel mai mult pe postul de fundaș stînga; el consti-tuie la ora actuală candidatul cel mai serios.

Am văzut că ați... legiferat în echipa națională varianta 4—3—3, pentru că — în fond — reprezen-tativa a avut mai de mult această tendință, atunci cînd folosea pe Dembrowschi ca aripă falsă, jucînd rolul atacantului retras pe linia de mijloc, ca și Domide în alte partide sau Dobrin în partida cu Ungaria de la Belgrad.

Într-adevăr, așa este. Tendința veche s-a transformat acum în rea-lizare permanentă. Numai că de data aceasta am trei mijlocași de meserie cu evidente calități ofensive, care pot constitui așa-zisa linie a doua de atac. Dumitru, Dinu și Nunweiler, ba și Hajnal, sint ju-cătorii care pot participa oricînd la acțiunile ofensive și la finalizarea lor. Am trecut la această variantă, pe care o vom folosi permanent.

★

Am citit undeva că la meciul Dinamo — Universitatea Cluj terminat cum se știe cu suspendarea lui Cretu și a lui Dumitrache pe cite o etapă, arbitru acestei partide, Ghiță (parcă) a insultat el însuși tot timpul pe jucători, în teren, împărțînd calificative în dreapta și-n stînga și în special lui Dumitrache. Stau și mă întreb dacă nu era cazul unei sus-pendări și mai drastice a acestui individ pus tocmai pentru a liniști spiritele în teren? De unde moda arbitrilor dispus la discursuri? De unde moda admonestărilor, numai pen-tru că ești îmbrăcat în negru? Cum vinovățiile sint nume-roase și totul tinde spre o epidemie, nu ar fi cazul ca Fe-de-rația de fotbal să se gîndească bine că așa nu se mai poate?

Cupa a demonstrat întîi și-ntîi că posedă un regulament de calificare cu totul bizar. Lucrurile se scriu de ani de zile în ziare, dar nimeni nu ia nici un fel de măsură. Să te numești U.T.A. și să te califici după un 3—3 (cu prelungiri) în dauna Autobuzului, numai că te-ai deplasat la București, iată ce n-o să pricep în vecii vecilor. Era limpede pentru toată lumea că în aceste cazuri, indiferent de terenul unde a avut loc partida, ar fi trebuit să cîștige echipa dintr-o ca-tegorie inferioară, iar cînd e vorba de o diferență de două categorii această calificare a fostei noastre campioane ca-pătă un gust și mai neplăcut. În aceeași situație s-a aflat și Rapidul care a cîștigat la Sinaia la 0—0, cînd normal ar fi fost ca tocmai echipa de sub Bucegi să meargă mai departe! Cazul s-a repetat și la Sibiu unde Farul din Con-stanța a „cîștigat” la 1—1; la Piatra Neamț unde C.F.R.

— Înseamnă că de-acum înainte cluburile trebuie să asigure lotului A elemente potrivite acestei variante.

Fără îndoială. Dar nu cred că lotul A va duce lipsă. Am urmărit cu atenție la ultimul trial compo-rarea echipei de tineret și a celor două selecționate divizionare B. Pri-ma reprezintă un nucleu valoros de jucători cu perspective de promovare într-un viitor apropiat. Am apreciat jocul bun al lui Beldeanu și Băloni în primul rînd pentru că este vorba de mijlocași ofensivi, potriviți pentru „trei la mijloc”. Dar și pe fundașul Tănăsescu și atacanții Troi și Roznai. Această evidențiere însă, atrag aten-ția, nu înseamnă obligatorie promo-vare imediată, pentru că aceasta pre-supune și îndeplinirea unor condiții, printre care o mai mare experiență internațională, un grad de pregătire superioară, corespunzătoare cerințe-

— Revenind la lotul A și acțiu-nile sale, ce preconizați pentru vii-torul mai îndepărtat?

— Importanța meciurilor cu Alba-nia, R.D. Germană, și Finlanda, dar mai ales a celor cu R.D. Germană care — după părerea mea — vor de-cide primul loc în grupa noastră preliminară C.M., ne obligă să luăm măsuri în consecință, pri-vind buna pregătire a lotului. În planul de măsuri supus Bi-roului Federal, mi-am exprimat părerea că după partida cu Israel este necesară o perioadă de vacanță pentru refacere psiho-fizică și re-cuperare a jucătorilor care au sufe-rit accidente, perioadă care să se întîndă pînă la 4—5 ianuarie. Apoi să urmeze un stagiu la munte pentru 15 zile, de pregătire și jocuri, în-cheiat cu un turneu peste hotare, cu un lot mai mare, de circa 22—24 jucători. Desigur că este vorba de proiectul unui turneu într-o zonă, cu climă mai bună, a Europei potrivită scopului pe care-l urmărim — im-bunătățirea omogenității, perfecțio-narea jocului în 4—3—3, mărirea ca-pacității de efort, prin pregătire și meciuri amicale.

— Ați prevăzut și acțiuni pentru studierea viitorilor adversari?

— Fără îndoială, în măsura în care vom cunoaște programul lor. În orice caz, vom continua să folo-sim practica — verificată ea utilă — a filmului. De pildă, meciul ami-cal pe care urmează să-l susțină e-chipa R.D. Germană cu Ungaria, înaintea partidei cu noi, va fi fil-mat și apoi studiat împreună cu ju-cătorii. În prezent încercăm să ne procurăm filmul întîlnirii Cehos-lovacia — R.D. Germană de la Bra-tislava, din toamna aceasta. Sperăm că și prin astfel de metode să ne pregătăm și mai bine. Nu mai vor-besc că în aprilie (la 18) vom avea posibilitatea să ne măsurăm poten-țialul și gradul de pregătire în com-pania selecției Uniunii Sovietice, în amicalul de la București. Va fi poate cel mai bun examen înaintea jocului cu Albania (6 mai) și R.D. Germană (27 mai), dată fiind valo-a-re partenerului nostru.

★

Aici s-a încheiat convorbirea cu Angelo Niculescu privind activitatea lotului reprezentativ.

Pentru a completa tabloul preo-cupărilor federale pentru loturile na-ționale iată două informații referi-toare la:

LOTUL DE TINERET (sub 23 ani): la 18 decembrie va fi convocat la București în vederea turneului de 3—4 jocuri în Grecia. Printre ju-cători figurează Ștefan și Iordache, Tănăsescu, Ciugarin, Sameș, Anghe-lini, Beldeanu, Băloni, Vișan, Troi, Mulfescu, Roznai, Aelenci etc.

LOTUL DE JUNIORI: de azi pînă vineri, un scurt stagiul cu două grupe de juniori de perspectivă, încheiat cu un joc între ele, pentru selec-ționarea unui număr de 14 juniori. Acesta urmează să se alăture lotu-lui U.E.F.A. într-o tabără de iarnă, în timpul vacanței școlare. Este pro-babil ca lotul U.E.F.A. să ia parte în februarie la turneul internațional de la Ashabad (U.R.S.S.).

Petre GAȚU

Cluj a promovat și ea cu 1—1; la București unde Petrolul Ploiești nu a reușit să înscrie mai mult decît Progresul, din Divizia B!

Deci ce avem de gînd cu regulamentul acesta stupid? Il mai menținem încă ani și ani, numai pentru că nu avem timp să facem o ședință?

★

Tot *Cupa* a trădat slăbiciunea sau lipsa de interes a unor echipe de prestigiu care s-au făcut pur și simplu de ris. Să te numești *Universitatea Craiova*, să ai 30.000 de specta-tori în tribunele din localitate și să pierzi în fața *Metalului* cu 4—0! Asta întrece orice închipuire a noastră... Lipsa de ambiție exemplară dovedită de echipa din Bănie ar trebui sancționată într-un fel drastic. Eu înțeleg că pentru unele formații *Cupa* reprezintă ceva plicticos și care mai mult incurcă decît ajută, dar nici așa. Nu surprinde în schimb victoria F. C. Galațiului în fața echipei C.S.M. Re-șița deoarece unsprezecele lui Teacă se dovedeste ca și anul trecut specialist în această competiție K.O. Se știe cum au cîștigat rapidiștii în toamna trecută în fața celor de pe malul Dunării... Un remarcabil rezultat l-a obținut Știința Petroșani, eliminînd o formație puternică cum este cea din Tirgu Mureș. După cum Chimia Rm. Vilcea, invin-gînd pe Steagul roșu, a dobîndit o mare victorie.

Mie mi se pare că tocmai aceste rezultate neașteptate fac farmecul Cupei. De ce nu le-o place unora această competiție tot n-am să știu...:

A.S.A. TG. MUREȘ POATE DEPĂȘI UN MOMENT (DEOCAMDATĂ) DIFICIL

În acest campionat al Diviziei A, sint cîteva echipe (F.C. Argeș, U.T.A., Universitatea Cluj, A.S.A. Tg. Mureș) ale căror comportări — reflectate de poziția pe care actualmente fiecare din ele o ocupă în clasament — contrastează flagrant cu locul pe care au terminat în ediția precedentă. Unele dintre aceste „team-uri” au participat în această toamnă la competițiile europene intercluburi (pe care le-au

acest an prin „neînțelegeri între jucătorii mai vechi și mai noi din echipă, prin insuficientul spirit de colaborare care se manifestă în timpul jocurilor”. Treind și la unele considerații tehnice, Bunu crede că echipa joacă acum, practic, fără extreme. El consideră că jocul 13 de azi nu reflectă valoarea exactă a echipei, dar nici locul 4 din finalul campionatului trecut nu este real, în ansamblul valoric al Diviziei

total contestate, dar nici nu au un caracter grav. Aproape că sintem tentați să le apreciem ca inerente pentru o echipă compusă din jucători aparținînd la două generații și căreia, la un moment dat, jocul nu-l merge la nivelul exigențelor unui public pretențios ca cel din Tg. Mureș.

● Locul excelent din campionatul trecut (4) a creat o optică specială asupra echipei, căreia în acest sezon i se pretinde mai mult decît poate ea să dea, tocmai prin prisma clasării prea bune pentru potențele sale reale din ediția trecută. Dar nici locul actual (13) nu este în concordanță cu valorile individuale ale formației, cu posibilitățile sale de ansamblu.

● În această toamnă s-a muncit mai puțin decît în campionatul trecut. Jucătorii au fost cuprinși de o stare de autoîncredere dăunătoare. Colaborarea dintre ei a avut fisuri. Foarte uniți în ediția trecută („am strîns rîndurile din teama de retrogradare...”), ei colaborează acum mai puțin în teren, unii se „menajează” așteptînd — parcă — victoriile ca pe un drept prestabilit și uitînd că adversarul luptă cu atît mai multă ambiție cu cît întîlnește o formație mai bine cotată.

● Procesul de antrena-

noastre A echipa mureșeană situîndu-se, în realitate, undeva pe la mijlocul distanței dintre aceste două extreme.

★ Treind la jucători vom reproduce cîteva fragmente din discuția cu un reprezentant al „vechii gârzi”, ION MUREȘAN, și cu unul din componenții „noului val”, FLOREA ISPIR.

Primul nu contestă existența unor neînțelegeri între jucători, dar nu le apreciază ca alarmante. „Mai ne scapă cîte o vorbă mai rea în timpul meciului, cînd nu ne iese o pasă sau un șut, spune el, dar relațiile dintre noi sint, în general, bune, nu afectează, ca o chestiune de fond, comportarea echipei”. Iar Ispir, după ce a recunoscut că propria-i comportare din această toamnă se situează sub nivelul sezonului trecut (și a explicat-o printr-o pregătire personală insuficientă înainte de începerea campionatului), a ținut să precizeze că înșiși jucătorii A.S. Armatei își dau seama de lipsurile lor și că sint decisi să-și strîngă rîndurile pentru ca formația din Tg. Mureș să revină cît mai rapid în prima jumătate a clasamentului. „Există la noi posibilități mai mari decît cele etalate în această toamnă, spune Ispir, dar o doză prea mare de autoîncredere ne-a împiedicat să le etalăm. Sint însă convins că, în retur, poziția noastră în clasament va fi cu totul alta...”

Fostul extrem stînga al echipei naționale, ȘTEFAN DOBAY, nu face referiri la probleme de atmosferă din rîndurile echipei, dar constată — ca unul care asistă la meciuri — că A.S.A. joacă actualmente sub nivelul scontat. Cauza? Lipsa de pregătire a jucătorilor. „Și — adaugă vechiul internațional — dacă un jucător nu este pregătit, el singur este vinovat, nu antrenorul sau conducerea clubului. Pregătirea unui fotbalist pentru apariția sa în fața publicului care vine să-l vadă este, înainte de orice, o problemă de conștiință individuală”.

★ Așa cum spuneam din primele rînduri ale acestui articol, nu ne propunem să consemnăm aici sumedenia de păreri culese la Tg. Mureș. Le vom totaliza însă, în cîteva concluzii pe care le expunem mai jos:

● În acest sezon s-au ivit la A.S.A. unele neînțelegeri între jucători. Ele nu sint

MUREȘENII, ÎNTRE OBLIGAȚIILE LOCULUI 4 DIN CAMPIONATUL TRECUT ȘI PRESIUNEA LOCULUI 13 DIN CLASAMENTUL ACTUAL

părăsit destul de repede), avînd evoluții relativ modeste, în orice caz sub nivelul atins anul trecut de reprezentantele fotbalului nostru în aceleași întreceri.

Una dintre formațiile citate mai sus, A.S. Armata Tg. Mureș, este însă chemată, în primăvară, să reprezinte fotbalul nostru în competiția balcanică intercluburi și de aceea, din dorința ca mureșenii să abordeze întrecerea cu potențialul lor normal, le acordăm aceste rînduri care încearcă să găsească unele explicații ale comportării lor actuale sub nivelul așteptărilor.

Ceea ce ne-a îndemnat să ne deplasăm la Tg. Mureș, a fost în principal semnul de întrebare în legătură cu rezultatele tehnice actuale ale acestei formații, atît de apreciată pentru jocul său într-un trecut apropiat, pentru realeză sale resurse, pentru talentul jucătorilor care o compun, pentru locul pe care clubul mureșean și l-a cîștigat în fotbalul nostru, într-un timp relativ scurt, grație unei apreciable munci organizatorice și tehnice. Dar, în același timp, am mers la Tg. Mureș și în urma unor scrisori primite la redacție de la jucătorii mureșeni (Nicolae Naghi, Iuliu Hajnal, de la vechiul internațional Ștefan Dobay, ca și de la alte persoane, scrisori avînd ca punct de referință unele observații apărute în presă în legătură cu atmosfera din sinul echipei.

Timp de două zile, în contact cu echipa, cu antrenorii, cu conducerea clubului, cu foști jucători mureșeni, cu suporteri, cu simplii amatori de fotbal din oraș, am cules unele opinii, pe care le vom expune sintetic. Cerem iertare celor (mulți) cu care am mai discutat dar pe care nu-i putem reproduce, din lipsă de spațiu, și îi asigurăm că discuțiile cu ei ne-au fost folositoare în formularea concluziilor noastre.

★ La una din cele mai mari întreprinderi din oraș, „Metalotehnică”, tov. NICOLAE NÂSAUDEANU, șeful serviciului prețuri, ne spune, în esență, următoarele: „Anul trecut, echipa lupta mai mult, în rîndurile sale exista o mai bună colaborare. Locul 4 ocupat în finalul ediției precedente a Diviziei A a fost nesperat, e adevărat, dar cu atît mai frumos, el fiind obținut prin multă muncă, printr-o mare mobilizare de ambiții și forțe. În acest sezon, echipa a fost cuprinsă de o doză de autoîncredere, pornită din supraevaluarea forțelor sale, din credința (falsă!) că locul 4 corespunde întocmai valorii sale. Or, acest loc era, de fapt, flatant! De aici, a urmat tratarea cu ușurință a unor meciuri, o scădere a interesului pentru pregătire și a efortului depus în teren”.

Fostul jucător al echipei, ARPAD SIKO, tehnician la serviciul transporturi din aceeași întreprindere, apreciază că „neînțelegerile, mai vechi, dintre jucători au influențat randamentul echipei”. Iar CONSTANTIN DUNGU, de la serviciul dispeceri, fost și el în anii trecuți unul din jucătorii apreciați ai A.S.A., explică rezultatele mai slabe din

„SÎNTEM HOTĂRÎȚI SĂ PUNEM LUCRURILE ÎN ORDINE, IAR ECHIPA SĂ REPREZINTE CU CÎNSTE ORAȘUL NOSTRU”

Faptele sint cunoscute. Cu cîțva timp în urmă, Comisia de competiții și disciplină a F.R.F. a dictat impotriva unor jucători de la CHIMIA FĂGĂRAȘ unele dintre cele mai severe sancțiuni pe care le-a luat în sezonul de toamnă. Să le reamintim: jucătorul Ilie Dumitrescu — 4 etape suspendare pentru injurii aduse arbitrilor; Gheorghe Tăulea — 8 etape, pentru lovirea adversarului; Nelu Nacu — un an suspendare pentru lovirea observatorului federal; secției de fotbal Chimia i s-a ridicat dreptul de organizare pe o etapă, iar în cazul că abaterile nesportive se vor repeta, se va decide scoaterea ei din campionat.

Regretabilă, desigur, situația creată la Făgăraș! Cu siguranță că măsurile luate, deși considerate de unii — vom vedea — prea severe, își vor face efectul, dat fiind caracterul lor educativ. Se ridică însă întrebarea sau, mai bine-zis, întrebările: Cum de s-a ajuns la această stare de lucruri? Este Chimia Făgăraș o echipă în care și-a făcut loc indisciplina? Oare să fi fost atît de neglijată munca de educație, această latură a activității sportive, incît buna cuviință, respec-

te în urma cerințelor. Nu vrem să-l scoatem vinovat doar pe Bălăceanu, dar el a fost un jucător dur și a ceastă nedorită calitate s-a transmis și unora dintre elevii săi. Și iată, Tăulea l-a urmat, și de la acel grav fault din meciul cu Metalul Drobeta Tr. Severin, asupra Chimiei Făgăraș planează o atmosferă deloc favorabilă.

— Oare totul să fi plecat de la faultul lui Tăulea?

fire impulsivă. În meciul cu Metrom, el injura cel mai tare. La Cugir, la fel.

Cum s-au ocupat asociația și secția de fotbal de această echipă? „Nu ne-a fost indiferentă nici o manifestare ce încalcă buna comportare. În afară de cei suspendați, asociația i-a sancționat pe Stoica și Ciutac. Ne-a interesat viața și pregătirea lor ca oameni” (ION CRIȘAN, președintele secției de fotbal); „Să știți

CUM S-A AJUNS LA ABATERILE DISCIPLINARE DE LA CHIMIA FĂGĂRAȘ

— Fără îndoială că nu. Aceasta a fost o răbufnire. Toleranța conducerii asociației față de unele abateri din trecut (proteste la deciziile arbitrilor, discuții cu adversarii) a dus la trecerea cu vederea a unor abateri, la crearea unei optici greșite de genul acesta: „Tot cu noi au ceva arbitrii”.

La Chimia Făgăraș procesul de instruire a suferit și din cauza unei improvizații. Cînd F.R.F. a cerut echipei să angajeze antrenori cu normă întreagă, a fost adus de la Sibiu prof. P. Rotaru. Dar acesta este și jucător și el avea să figureze doar pe hîrtie ca antrenor. Tot Bujor Bălăceanu era pe post de antrenor, iar Rotaru nu se băga pentru a nu risca să-și piardă locul în echipă...

La Comitetul de partid al Combinatului chimic Făgăraș, am întîlnit oameni destoinici, cadre tinere, care conduc treburile acestei mari unități economice. Am stat de vorbă cu ing. Victor Iovu, secretarul comitetului de partid, cu Vasile Gruia, director financiar al combinatului, vicepreședinte al Asociației, cu Ion Crișan, contabil șef, președintele secției de fotbal.

Care este părerea lor în legătură cu echipa de fotbal?

„Dacă pînă acum nu ne-am ocupat de echipă cît trebuia, de aici înainte activitatea ei, sub toate aspectele, va fi tratată de noi în mod corespunzător. Am și stabilit niște lucruri foarte importante privind conduita fotbalistilor. S-a renunțat la serviciile lui Bujor Bălăceanu, fiindcă am văzut unde duce improvizația” (ING. V. IOVU).

Ne-a interesat să aflăm părerea acestor oameni în privința fondului moral al jucătorilor, viața și comportarea lor. Ni s-a spus că majoritatea sint familisti, că în echipă domnește o atmosferă de seriozitate. Nimeni nu mai cîntează res-taurantele și nu-și mai pierd de noaptea la rummy. Chimia Făgăraș are în rîndurile ei trei ingineri, maiștri, elevi la școala de maiștri. Nimeni nu e... al nimănui Toți și-au făcut un rost în viață.

Și atunci, de unde au apărut manifestările care au dus la suspendările amintite? Ni s-a spus că a fost vorba de niște polițe, în cazul Politehnicii Timișoara. Am mai auzit, însă, că însuși antrenorul improvizat, Bujor Bălăceanu, era o

că nu ne-am preocupat doar de bocancii fotbalistilor, cum ni s-a spus. Am luat și măsuri contra unor abateri. Poate că a-am fost totuși consecvenți pînă la capăt” (VASILE GRUIA, vicepreședinte al asociației sportive).

Ce părere au oamenii din tribună, suporterii acestei echipe? Am stat de vorbă cu trei muncitori din combinat. CORNEL MOTOC, lăcătuș mecanic la secția 5: „Am dorit să avem o echipă bună, care să ne facă cînstă și pe terenul de sport. Iată că sintem dezamăgiți. Eu cred că lipsurile semnalate, abaterile care fac azi obiectul discuțiilor noastre, au la bază și greșelile celor ce au răspuns de această echipă. N-au fost perseverenți în respectarea disciplinei. În secțiile de producție, acești băieți au o comportare bună. Sint convins că pe viitor nu vor mai avea loc asemenea situații”. DUMITRU CALINESCU, maistru principal la sectorul construcții: „Discutam acum, cînd oala e spartă. Nu vom fi de acord cu gesturile nesportive, dar am impresia că s-a făcut și multă vîlvă în jurul acestei echipe. Cred că am greșit și noi că nu am informat federația despre felul în care au jucat adversarii la Timișoara, Baia Mare, Hunedoara sau Cugir. E vorba, deci, și de niște polițe”. VASILE PĂCULEA, maistru principal la Fabrica de amoniac: „Pe indisciplinați îi vom pune la punct. Condamnăm gestul lui Tăulea, dar nu știu de ce Dumitrescu, căpitanul echipei, e suspendat patru etape pentru proteste, în timp ce la Divizia A, jucătorii care și-au cărat pumni sint suspendați doar o etapă. Dacă vorbim de echitate, s-o aplicăm și la fotbal”.

Abaterile și starea de lucruri de la Chimia n-au rămas doar în perimetrul asociației sau combinatului. Ele preocupă pe toți cei ce răspund de viața și munca oamenilor din Făgăraș. Comportarea sportivilor pe teren și în viața particulară stă în atenția organelor de partid. Ne-am dat seama de acest lucru din discuția avută cu tov. ALEXANDRU PANDREA, secretarul comitetului orașenesc P.C.R.: „În conjunctura actuală, în care orașul a cunoscut profunde transformări, am dobîndit rezultate bune și în sport. În această echipă, de cinci-sase ani e un climat bun. Dar jucătorii veneau deprimați din deplasare, unde nu puteau să-și apere șansa. Și de aici insistența să cîștige acasă. Din păcate s-au plătit și niște polițe. Gestul lui Tăulea a fost condamnat de toți oamenii de bună credință din oraș. Ei l-au dezaprobat, iar pedepșa primită și-o merită. În cazul lui Dumitrescu și Nacu, măsurile sint cam aspre. E adevărat că munca educativă cu jucătorii, inclusiv învățămîntul ideologic, a fost neglijată. Sintem hotărîți să punem lucrurile în ordine, pentru ca echipa aceasta să se situeze la înălțimea colectivului de muncă pe care-l reprezintă. Combinatul chimic, care la a 50-a aniversare a fost decorat cu „Ordinul Muncii” clasa I. Vă asigur că la Făgăraș există toate condițiile ca activitatea sportivă să se desfășoare la nivelul pretențiilor actuale”.

Constantin ALEXE

INCURSIUNI ÎN VIAȚA SECȚIILOR DIVIZIONARE

ment, asigurat de Tiberiu Bone și Gheorghe Bay, nu are defecțiuni de fond (în formularea acestei concluzii ne-am sprijinit în bună măsură și pe opinia tov. IOAN BOGDAN, președintele C.J.E.F.S., care urmărește atent viața echipei sub multiplele sale aspecte). dar trebuie imbușăți printr-o mai bună individualizare, printr-o plus de exigență, printr-o mai pronunțată veghe la disciplina în timpul desfășurării, printr-o continuă de intensitate corespunzătoare în perioada de intrupere a campionatului.

● Conducerea clubului trebuie să manifeste și mai multă fermitate, să intervină cu hotărîre pentru ca micile neînțelegeri din echipă să nu ia proporții.

★ În general, credem că la echipa A.S.A. Tg. Mureș există toate condițiile ca un moment mai dificil, ca cel pe care-l străbate actualmente, să fie rapid depășit.

Condițiile de pregătire existente aici, valoarea ridicată a unor jucători ca Mureșan, Naghi, Hajnal, Băloni, Czako, alături de care apar tineri de talent ca Vardol, Orza, Ispir, Unchiș, Szollosy, experiența antrenorului Tiberiu Bone, dragostea publicului mureșean față de această echipă care i-a procurat atîtea reale satisfacții, toate acestea ne îndreptătesc să credem că în curînd vom asista la un „stop” ferm (și pe care-l dorim), pus în fața unui început de declin cu atît mai ușor de oprit cu cît e generat de defecțiuni de moment sau superficiale și nu de fond.

Radu URZICEANU

„TROFEUL FOTBAL '72”

În numărul trecut, am inaugurat cea de-a 7-a ediție a tradiționalei noastre anchete pentru desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului, jucătorul care va primi „TROFEUL FOTBAL '72”. O dată cu primele cupoane de participare complete, am primit din partea cititorilor noștri și unele întrebări pe această temă, cărora le răspundem în rîndurile de mai jos:

— AUREL DĂNESCU, București. La concursul deschis cititorilor participă acele cupoane pe care va fi indicată ordinea finală exactă a primilor cinci clasări pe întregul ansamblu al anchetei și nu numai la criteriul cititorilor, cum ați interpretat dv. Iar premiile pe care le acordăm vor fi: 10 abonamente gratuite la revista Fotbal pe anul viitor. În cazul cînd se vor găsi mai mult de 10 asemenea cupoane, cîștigătorii vor fi desemnați prin tragere la sorți.

— EMILIA TONCA, Cluj. Desigur, puteți trimite mai multe voturi, fie cu aceeași ordine înscrisă pe ele, fie cu... Ierarhiile diverse. Singura condiție pe care trebuie s-o îndeplinească aceste voturi este aceea ca ele să fie date numai pe cupoane de participare decupate din revistă.

POȘTA ANCHETEI

SORIN DORNEANU, Iași. Trebuie, totuși, să vă decideti pentru un jucător sau altul. Nu se pot indica două nume la egalitate, pe același loc. Ar fi dezavantajos și pentru jucătorii respectivi (care și-ar împărți între ei punctajul locului) și pentru dv., pentru că n-ați mai putea lua parte la concursul cititorilor. Oricum, ca regulă, asemenea buletine vor fi anulate.

TOMA PREDESCU, București. Revista noastră publică în acest an trei cupoane. Unul a apărut săptămîna trecută, pe cel de-al doilea îl găsiți azi în pagina a 12-a, iar ultimul va apărea în numărul nostru din 13 decembrie. Cupoanele pot fi trimise pe rînd sau toate împreună, cum preferați. Vă atragem însă atenția că ultimul termen de expediere trebuie să fie 15 decembrie (data ștampilei poștale de pe plic).

GHEORGHE PADUREANU, Ploiești. Remarca dv. este justă. La clasamentul alcătuit pe baza notelor în campionat nu vor figura decît acei jucători care au fost notați la minimum 20 de meciuri din cele 30 de campionat disputate în 1972.

DUMINICĂ, O ETAPĂ — PENULTIMA — FOARTE IMPORTANTĂ PENTRU CLASAMENT

După un intermezzo de Cupă, din care au ieșit — cu mici excepții — destul de șifonate, cu toate că alinau garnituri complete, divizionarele A (unele scăpate de grija Cupei, alte nu) se pregătesc să reia bătălia din campionat, întreruptă pentru o săptămână.

Și se reia cu o etapă „tare”, — penultima — care programează jocuri ale căror rezultate pot zdruncina actualul clasament. Însăși poziția liderului este vizată, cel puțin pentru o săptămână.

Într-adevăr, **DINAMO** va susține duminică o partidă dificilă la Bacău, în compania unei echipe, **SPORT CLUB**, redutabilă pe teren propriu și hotărâtă să-și valorifice șansa de a urca în clasament. Are 15 puncte, deci cu 2 mai puțin decât liderul. Iată de ce i-ar suride o victorie, pentru care va și lupta (mai ales că în ultima etapă băcăuanii se vor deplasa la București, pentru meciul cu Rapid).

Dintre următoarele liderului, **STEUA** și **PETROLUL** se întind chiar între ele, la București, în timp ce **JIUL** va evolua la Tg. Mureș și **A.S.A.** nu prea iartă pe terenul său. Înseamnă că una din aceste trei echipe cu 16 puncte, va rămâne în preajma liderului, dacă acesta va învinge la Bacău; dacă nu, va fi întrecut. Un meci de mare atracție este programat la Pitești: **F.C. ARGES** — **RAPID**, cu

toate că pozițiile actuale ale campioanei și deținătoarei Cupei nu sînt deloc de invidiat. Dar între aceste două echipe s-a născut o rivalitate care infierbîntă întîlnirile lor, indiferent de cum sînt situate în clasament. Și duminică nu credem că va fi altfel, dacă nu din tradiție, cel puțin din... situația lor precară în clasament (locurile 12 și, respectiv, 9).

Dificultatea cu care s-au calificat în Cupă

PARTIDELE ZILEI LA BACĂU, BUCUREȘTI ȘI PITEȘTI

apasă și pe umerii altor echipe, nu numai pe ai piteștenilor și giuleștenilor, iar impresia neplăcută lăsată se cere stearsă acum, în campionat. Dar va reuși **U.T.A.**, de pildă, la Craiova unde **UNIVERSITATEA** — una din „marile invinse” ale 16-imilor — are nevoie de o reabilitare în ochii susținătorilor săi, pentru a-i mai împăca puțin după necazul care li l-a făcut duminica trecută? Singura speranță a arădenilor este că studenții craioveni au făcut în acest sezon meciuri bune mai mult în deplasare decât

acasă. Dar nici arădenii n-au strălucit pînă acum. Sau, **C.F.R.** poate spera la o victorie în fața **SPORTULUI STUDENTESC**, în revenire, la București? Numai vorbim de **C.S.M.** care se deplasează la Constanța, unde va întîlni pe **FARUL**, care n-a mai cunoscut victoria de 5 etape și nu va lăsa să-i scape acum ocazia. După cum **STEAGUL ROȘU** — altă „mare invinsă” a Cupei — va avea o misiune dificilă la Cluj, unde n-a prea pierdut în campionatele precedente. Dar, **UNIVERSITATEA** se află, în fine, după o victorie în deplasare (în Cupă, firește) și se pare că atacul și-a recăpătat eficacitatea, în timp ce linia de atac a brașovenilor n-a reușit încă, în 6 meciuri disputate în deplasare, să marcheze măcar un gol... Și n-a înscris nici în poarta Chimiei Rm. Vilcea...

Cum se vede, o etapă cu partide destul de echilibrate, atractive și importante (mai ales cele de la Bacău, București și Tg. Mureș), pentru configurația clasamentului și în primul rînd pentru zona primului loc. Am dori foarte mult ca bătălia — firească — pentru victorie sau puncte să fie dublată și de o întrecere în joc de calitate. Să ofere măcar în campionat, ceea ce majoritatea n-au reușit duminică în Cupă.

Petre GAȚU

RESTANȚĂ DIN ETAPA A XII-a

S. C. BACĂU — C.F.R. CLUJ
1-1 (1-1)

AU MARCAT: MARGASOIU (min. 7) și ADAM (min. 39).

STADIONUL „23 August”: timp frumos; teren bun; spectatori — aproximativ 7.000.

SPORT CLUB: Ghiță 8 — Mioc 6, Cătarău 7, Velicu 6, Margasoiu 8 — Vătafu 7, Hrițcu 6 (min. 74 Duțan 7) — Pană 7, Dembrowschi 7, Ruguibei 6, S. Avram 7 (min. 52 Florea 6).

C.F.R.: Gadja 8 — Lupu 7, Vișan 9, Dragomir 8, Roman 7 — M. Brețan 8, Cojocaru 8 — Petrescu 9, Adam 8, Tegean 8, Pripici 7 (min. 46 Bucur 7).

ARBITRU: EM. PĂUNESCU (Vaslui), nota 9.

CALIFICATIVUL meciului: bun. La Tineret-Rezerve: 5-1 (2-1).

TINERET-REZERVE

1. „U” Cluj	13 8 2 3 29—13 18
2-3. Dinamo	43 7 4 2 23—14 18
2-3. Petrolul	13 7 4 2 22—13 18
4. U.T.A.	13 6 3 4 12—10 15
5. Steaua	13 6 2 5 34—15 34
6. „U” Craiova	13 6 2 5 21—18 14
7. Sp. studențesc	15 5 4 17—17 14
8. C.S.M.	15 5 4 14—16 14
9. Farul	13 6 1 6 19—20 13
10. Jiul	15 5 2 6 16—25 12
11. F. C. Argeș	13 4 3 6 12—14 11
12. C.F.R.	13 4 3 6 17—25 11
13. St. roșu	13 4 2 7 12—16 10
14. Rapid	13 4 1 8 17—27 8
15. A.S.A.	13 2 4 7 12—28 8
16. Sport Club	13 3 1 9 24—36 7

OPTIMILE CUPEI, ÎN PRIMĂVARĂ

Etapa de Cupă — optimile — care trebuia să se dispute în acest sezon, va fi programată în primăvară, înaintea începerii returului Diviziei A, după toate probabilitățile la 4 martie. Înaintea de această dată se va proceda la tragerea la sorți a meciurilor.

DE AICI REÎNCEPE ÎNTRECEREA DIVIZIONARĂ

După disputarea restanței Sport Club — C.F.R. Cluj și după pronunțarea deciziei în cazul meciului de tineret-rezerve, St. roșu — Sport Club (nedisputat; dat pierdut ambelor echipe cu 3-0), clasamentele se prezintă astfel înaintea etapei de duminică:

DIVIZIA A

1. Dinamo	13 7 3 3 20—13 17
2. Steaua	13 6 4 3 23—11 16
3. Petrolul	13 6 4 3 11—8 16
4. Jiul	13 7 2 4 19—18 16
5. C.F.R.	13 6 3 4 13—11 15
6. Sport Club	13 6 3 4 16—15 15
7. „U” Craiova	13 4 6 3 21—18 14
8. St. roșu	13 5 3 3 15—7 13
9. Rapid	13 4 5 4 12—8 13
10. U.T.A.	13 4 5 4 16—15 13
11. Farul	13 5 2 6 8—13 12
12. F. C. Argeș	13 4 3 6 15—16 11
13. A.S.A.	13 5 1 7 19—24 11
14. „U” Cluj	13 4 2 7 12—25 10
15. C.S.M.	13 2 5 6 11—19 9
16. Sp. studențesc	13 2 3 8 12—26 7

„CUPA A + T”

1. Dinamo	26 14 7 5 43—27 35
2. Petrolul	26 13 8 5 33—21 34
3. Steaua	26 12 6 8 57—26 30
4. „U” Craiova	26 10 8 8 42—34 28
5. „U” Cluj	26 12 4 10 41—38 28
6. U.T.A.	26 10 8 8 28—25 28
7. Jiul	26 12 4 10 35—43 28
8. C.F.R.	26 10 6 10 30—36 26
9. Farul	26 11 3 12 27—33 25
10. St. roșu	26 9 5 12 27—23 23
11. C.S.M.	26 7 9 10 25—35 23
12. F. C. Argeș	26 8 6 12 31—30 22
13. Rapid	26 8 6 12 29—35 22
14. Sport Club	26 9 4 13 40—51 22
15. Sp. studențesc	26 7 7 12 29—43 21
16. A.S.A.	26 7 5 14 31—52 19

BILANȚUL 16-imilor CUPEI ROMÂNIEI

Știința Petroșani — A.S.A. Tg. Mureș 2-1. Fază dinamică la poarta echipei mureșene.

Foto: A. DULA — Petroșani

CATEGORIA MUNICIPIU CU DIVIZIA A

Metalul Oradea — Universitatea Cluj
1-4 (1-2)

Au marcat: Fagyes (min. 3), respectiv Uifăleanu (min. 24), Poraschi (min. 29) și Munteanu (min. 78 și 89). Arbitru: Z. Szecsei (Tg. Mureș).

DIVIZIA C CU DIVIZIA A

Constructorul Galați — Jiul Petroșani
1-0 (0-0) 1

Au marcat: Manolache (min. 80). Arbitru: C. Petrea (București).

Știința Petroșani — A.S.A. Tg. Mureș
2-1 (0-1) 1

Au marcat: Ștefan (min. 69 și 72), respectiv Czako (min. 20). Arbitru: I. Chilibar (Pitești).

Autobuzul București — U.T. Arad
3-3 (1-1, 2-2) 1

Au marcat: Rențea (min. 22 și 67), Tiniche (min. 104), respectiv Domide (min. 39 și 106), Pojoni (min. 90). Arbitru: A. Bentu (București).

Carpați Sinoia — Rapid București 0-0 1

După prelungiri. Arbitru: V. Liga (Galați).

Minerul Lupeni — Steaua București
0-1 (0-0) 1

Au marcat: Aelenei (min. 77). Arbitru: G. Biau (Timișoara).

Vagonul Arad — Sport club Bacău
0-4 (0-1) 1

Au marcat: Pană (min. 13), Dembrowschi (min. 47), Ruguibei (min. 78 și 87). Arbitru: V. Topan (Cluj).

DIVIZIA B CU DIVIZIA A

Chimia Făgăraș — Dinamo București
0-7 (0-4) 1

Au marcat: Doru Popescu (min. 20 și 40), Dinu (min. 23 și 38), Nunweiler VI (min. 53).

Sălceanu (min. 55) și Lucescu (min. 70). Meciul a avut loc la București, după dorința echipei din Făgăraș, al cărei teren era suspendat. Arbitru: F. Sotir (Medias).

Metalul București — Universitatea Craiova
4-0 (1-0) 1 1

Au marcat: Georgescu (min. 24), Rădoi (min. 55), Omer (min. 80) și Nedelcu (min. 84). Arbitru: Tr. Moarcăș (Brașov).

Chimia Rm. Vilcea — Steagul roșu Brașov
1-0 (1-0) 1

Au marcat: Orovită (min. 30). Arbitru: G. Dinulescu (București).

F. C. Galați — C. S. M. Reșița
1-0 (1-0) 1

Au marcat: Toma (min. 15, din 11 m). Arbitru: Em. Vlaiculescu (Ploiești).

Ceahlăul P. Neamț — C.F.R. Cluj
1-1 (1-1, 1-1) 1

Au marcat: Apetrei (min. 27), respectiv Tegean (min. 15). Arbitru: T. Leca (Brăila).

C.S.M. Sibiu — Farul Constanța
1-1 (1-0, 1-1) 1

Au marcat: Serfuză (min. 6), respectiv Stoica (min. 61). Arbitru: O. Anderco (Satu Mare).

Progresul București — Petrolul Ploiești
1-1 (0-0, 0-0) 1

Au marcat: Sandu (min. 107), respectiv Moldovan (min. 98). Arbitru: C. Ghiță (Brașov).

C.F.R. Pașcani — F. C. Argeș 1-2 (1-0) 1

Au marcat: Mărculescu (min. 12), respectiv Troi (min. 55 și 73). Arbitru: Gh. Popovici (București).

F. C. Bihor — Sportul studențesc București
0-1 (0-0) 1

Au marcat: M. Sandu (min. 88). Arbitru: I. Rus (Tg. Mureș).

PRIM PLAN

BELDEANU

„Aurică” Beldeanu a venit în prim plan în doi timpi și trei mișcări. Acum vreo trei săptămîni, el a strălucit pentru prima oară printr-o... absență. C.S.M. Reșița venea la București, pentru jocul cu Dinamo, fără halful său de bază, Beldeanu. Spectatorii s-au întrebat ce e cu Beldeanu, iar antrenorul Reinhardt a răspuns fără ezitări: „L-AM LASAT ACASA, CA SA SE MAI GINDEASCA CUM E CU FOTBALUL ȘI CU VIAȚA SPORTIVĂ”.

A doua oară, Beldeanu a revenit în prim plan tot la Reșița. A fost povestea golului, anulat după lovitura liberă.

În sfîrșit a treia oară, Beldeanu a apărut la rampă în trialul de pe Republicii. În seara aceea, tînarul mijlocas, A PUS LA BATAIE tot ceea ce are mai bun și i-a determinat pe mulți să se gîndească la faptul că „mai există fotbaliști în România”.

Aurel Beldeanu nu este un nume nou în fotbalul nostru, deși apare în prim plan abia acum. Echipa națională de juniori își aduce aminte de un meci jucat acum trei ani, la Leipzig, în cadrul Turneului U.E.F.A. A fost meciul cu Turcia. Cu 16 minute înainte de final, fotbaliștii turci conduceau cu 1-0. Atunci a intrat în joc Aurică Beldeanu. Din două acțiuni individuale el a „întors” soarta meciului, aducînd victoria echipei noastre.

Cine este, la urma urmelor, Aurel Beldeanu?

...A venit din Dobroești, acum 7 ani, la Progresul, în parcul cu platani. Avea doar 14 ani. Părea o așchiușă.

La Progresul, copilul din Dobroești a urcat foarte repede, ajungînd în

prima echipă. Spectatorii erau tot mai uimiți de rezistența neobișnuită a copilului cel slab și firav. Beldeanu alerga pe tot terenul, ca un maratonist. În mod surprinzător, în bagajul său tehnic nu prea existau secrete. Pe la 17 ani, se anunța un mare jucător. Între timp, însă, a început să guste prea mult din hîcările parfumate ale Cotrocenilor. Și astfel, mult așteptata ascensiune geometrică nu s-a mai produs.

Acum cîteva luni, Beldeanu a luat drumul Reșiței. Mulți spun că povestea FORFAT-ului din meciul cu Dinamo este ultima reminiscență a boamei din Parc.

La cîteva zile după WEEK-END-ul forțat petrecut la Reșița, în timp ce coechipierii lui jucau cu Dinamo, antrenorul tineretului, Cornel Drăgășin, s-a deplasat special la Reșița, pentru a sta de vorbă, pe indelețe, cu cel pe care îl promovase cîndva în prima echipă a Progresului. Se pare că această convorbire n-a fost o simplă formalitate.

Antrenorul Reinhardt NU MAI ARE RECLAMATIL. Dacă această formulă nu se va dovedi pasageră, ca atîtea altele, copilul din Dobroești va putea îmbrăca și tricoul „naționalei”. Are doar 21 de ani...

I. CH

COMPETIȚIA SURPRIZELOR

CUPA ROMÂNIEI

MERGE PE DRUMUL SĂU...

*Insemnări
de reporter*

DE LA
ETAPA
„ȘAISPRE-
ZECIMILOR”

ATITUDINI ÎN ANTITEZĂ

Ar fi foarte multe lucruri de spus și multe comentarii de făcut, pe marginea partidei de la București, în care U.T.A. a scăpat ca prin minune, „de sub roțile” Autobuzului, obținând un norocos egal, suficient, totuși calificării. Multe fapte și elemente semnificative care, de regulă, nu-și găsesc locul într-o cronică obișnuită de meci.

Așa, de pildă, s-ar putea vorbi, acum, despre atmosfera sărbătorească, ocazionată de un asemenea eveniment sportiv, în viața unui colectiv mai puțin cunoscut pentru realizările sale pe plan fotbalistic. Despre cadrul organizatoric fără reproș, asigurat de gazdele întâlnirii, despre entuziasmul și sportivitatea publicului, în majoritate muncitori ai marilor uzine bucureștene de autobuze.

S-ar mai putea aminti aici, referindu-ne la partida propriu-zisă, despre marile momente de suspens ale întrecerilor: despre golul egalizator din min. 90 al lui Pojoni, care a spulberat în același timp un cosmar pentru unii și un vis frumos

pentru alții; despre numele unor anonimi ca Bică, Diaconu, Bobin, Ronțea, Cosma sau Tiniche care au eclipsat pe acelea mai sonore ale lui Kun, Pojoni, Broșovschi, Petescu sau Popovici; despre...

Doi lucruri, mai bine-zis două atitudini, merită însă mai mult decât toate celelalte să ne rețină atenția. Prima dintre acestea, vizează pe U.T.A. și felul puțin convingător în care fosta campioană a țării a ținut să-și onoreze cartea de vizită în compania unui adversar de categorie inferioară. Adversar pe care de la început, se pare, l-a desconsiderat, și în fața căruia a găsit, pentru a-l depăși, mai puține mijloace fotbalistice și mai multe modalități de a-și dovedi presupusa superioritate. Printre acestea din urmă, și repetatele manifestări de antijoc ale lui Broșovschi, risul continuu și disprețuitor al lui Pojoni, exhibițiile tehnice de prost gust ale lui Popovici, protestul colectiv al formației arădene la neacordarea unui gol înscris după un ofsaid semnalizat de tușierul D. Ră-

dulescu — gol care chipurile, ar fi satisfăcut, mai devreme cu câteva minute, modesta pretenție a calificării pe baza unui rezultat de egalitate și a regulamentului competiției.

Cealaltă atitudine aparține echipei Autobuzul. O atitudine realistă, hotărâtă și demnă. Duptind frumos, fără complexe, elevii antrenorului M. Samureanu și-au întrecut mai valoroșii lor adversari nu numai la capitolul voință, ci și la acelea care au, în titlu scris, „tehnica și tactica jocului de fotbal”. Bucureștenii nu s-au descurajat în nici unul dintre momentele care au restabilit egalitatea pe tabela de marcaj, nu și-au făcut reciproc reproșuri pentru greseli, chiar decisive, și nici nu au protestat atunci când la centrarea care a precedat ultimul gol al lui Domide, mingea depășise, se pare, linia de fund a terenului.

Așadar, două atitudini, față în față, și o concluzie care de fapt înseamnă o invitație pentru „cei mai mari” de a urma, câteodată și exemplul „celor mai mici”.

Mihai IONESCU

N-AU PUTUT, DAR NICI NU PREA S-AU STRĂDUIT...

La București, pe stadionul din Șos. Ștefan cel Mare, s-a consemnat cel mai mare scor al „16”-imilor Cupei. Desigur că, la prima vedere, acest 7-0 în favoarea dinamovistilor a surprins, deși era binecunoscută di-

ferența de valoare dintre cele două echipe. Pe teren, însă, forma actuală a jucătorilor și-a spus cuvântul cu multă tărie. Elevii lui Nelu Nunweiler au evoluat cu dezinvoltură, au țesut cu finețe „broderii”

fotbalistice, răsplătite din plin cu aplauze, și au perforat poarta adversă atunci când au dorit.

Replica făgărășenilor a fost însă palidă, cu mult sub posibilitățile arătate de ei în turul campionatului diviziei secundă. Antrenorul Petre Rotaru poate invoca lipsa celor trei piese importante (Naur, Dumitrescu și Tăulea — suspendați), fiind nevoit să facă unele mutații în echipă, care au dereglat funcționarea normală a tuturor compartimentelor. Într-adevăr, echipa Chimia a acționat fără orizont, sistemul ei defensiv s-a dovedit incapabil (cu toate eforturile depuse de portarul Bodnărescu) să stăvilească atacurile bucureștenilor, iar componenții liniei de înaintare au încercat zadarnic, prin acțiuni individuale, să creeze breșe în apărarea adversă.

Pe parcursul întâlnirii, făgărășenii au avut inițiativa, în unele perioade, dar ei n-au reușit să înșele viziunea portarului Rămureanu. Înaintașii Chimiei s-au complicat în fazele de finalizare, pasindu-și balonul unul celuilalt sau, atunci când s-au decis să șuteze, au greșit ținta. Cea mai mare ocazie lăsată de ei s-a consumat în minutul 66, când Feher, executând penalty-ul acordat, a trimis balonul chiar în mijlocul portii și astfel Rămureanu l-a respins!

Chimia a evoluat destul de sters la București, lăsând impresia că a venit pe stadionul Dinamo ca să-și îndeplinească doar o obligație...

Pompiliu VINTILA

BUCHUREȘTI. — Dinamo s-a calificat fără dificultate. În fotografie, Lucescu șutează la poartă, deși este înconjurat de trei apărători de la Chimia Făgăraș.

Foto: Ion MIHAICA

OFENS

Tradiția fotbalului orădean a mit, totuși, a pastila tonifiantă două echipe în „16-imile” Cupei mănii, orașul de pe Crișul R a lăsat să se înțeleagă că prete sale fotbalistice rămân în pie chiar dacă, după etapa recent sumată, drumul s-a oprit aici poalele piscului.

Desigur, marea performanță competiției a fost mica echipă talul. Echipa aceasta este at mică, încă, o vreme, nu s-a ști precizie în ce eșalon activează, cîndu-se în dreptul ei — cam județean, cu sentimentul că o fo tie dintr-un strat inferior nu putut cuteza, în nici un caz, jungă alt de sus. Ei bine, M. Oradea este fruntaș campionatului municipiului Oradea. Reprezintă treprinderea locală Bihoreana” și în 16-imii a trebuit să învingă parteneri (printre care echipa Divizia C și B), cu toate eliminările terenul de zgură lăsat al „Voința”, de cei nouă muncitori doi ingineri fotbalisti ai întrepr amintite.

Si iată și pe „U” Cluj fa față cu această formație pigmeu bunele de lemn sînt înțesate, g rile și pomii s-au îngreunat cu tatori nerăbdători, fiecare cu d ascunsă de a vedea și un „star ritabil ingenușiat. Studenții s zechipaseră și n-am putea spu aveau mina cea mai liniștită o tință (Un eventual insucces, co cu pasa neagră din campionat, declanșat cu siguranță, o cri proporții). Metalul se lasă aș Război psihologic? Nu stim. de minute înaintea fluierului început al partidei, masa compa

O RAZĂ DE S

Meciul de la Sibiu tocmai sta să înceapă. Foile de arbitraj se completaseră, jucătorii se pregăteau să iasă la încălzire, cînd — de sub tunelul care duce la teren — au apărut spre vestiare niște fârturi negre, cleioase dar vesele, cărora doar ochii din cap li se mai distingeau... De fapt, se încheiase partida derby a etapei de rugby, C.S.M. Sibiu — Universitatea Timișoara și adepții sportului cu balonul oval se îndreptau, plini de noroi, spre vestiare, nu însă fără a arunca în treacăt: „Să vă vedem pe voi, cum o să mai jucați fotbal pe terenul ăsta...”

Și, într-adevăr, a fost foarte greu de jucat. Piciorul refuza să iasă din noroi, mingea ridea parcă singură de fetele pe care le făcea tuturor. Tânase stropește un adversar, „chio-

rindu-l”, pentru ca apoi să tre cu ușurință de el. Constantin, că uneori în cuplu! Constantin ridică pe rist balonul din noroi. Bălosu îl lovește din aer cu s. Ca la oină, dacă vreți! Farul cearcă să-și dirijeze tot jocul marginile terenului, acolo unde mintul e mai ferm. În mijloc, porțiunea cu scene ridicole, un penibile, nimeni, aproape nu se în meta să joace, ci cel mult încerca scape de minge.

Și, deodată, în acel noroi clă a apărut o rază de soare. Tin Gabel (18 ani, fost component echipei de juniori a Școlii spor din Sibiu, devenită campioană re blicană în 1971, și de curînd recat la trialul selecționatelor din vizia secundă), plutea parcă p

CUI ÎI VI

Timp urit, burniță, teren greu, joc dirz, dar în limitele sportivității, mari ocazii de gol ratate la ambele porți din poziții excelente, patru goluri, unul mai frumos ca altul, 2.000 de suporteri zgribuliți, gălăgioși, încurajându-și permanent favoriții, victorie incontestabilă a outsiderului și,

la sfîrșit, în minutul 91, un eșu plin de semnificații!

— Felicitări Paule! Ai jucat bine, meritați victoria. Vă dor în continuare, mult succes!...

Recunoaștere de complezență?... decum. Constantin Cernăianu i-a sîincer mina antrenorului Metal

UN DUBLU SI

Știa ea ce știa, entuziasta galerie locală care simbioa în ziua meciului Constructorul — Jiul, își ocupase locul din timp, într-un sector central al tribunei F. Venise pregătită ca pentru un meci mare, cu steaguri și stegulețe ale asociațiilor cu talângi și sirene, precum și cu o disponibilitate în... voci demnă de un rezultat pe măsură...

Pe fondul unei zile însoțite, ambianța cochetului stadion Dunărea era splendid creată, rămînea ca acolo, în teren, formația într-ait de mult adulată să răsplătească strădaniile zelozilor suporteri — cei mai mulți dintre ei salariați ai întreprinderii de construcții și montaje siderurgice — printr-o prestație care să depășească condiția sa de divizionară C...

...Așa a și fost, echipa antrenorului Vasile Luban evoluînd lucid, dezinvolt, cu dese momente de fotbal mai bun decît cel oferit de partenera sa de întrecere, Jiul, una din fruntașele actualei ediții a Diviziei A. Ce mai încoace și în colo: „11”-le Constructorului Galați era omogen, avea o bună organizare și orientare, pune

serioase probleme unei defensive de matură, alt de calitate în băt purtate ani în șir pe cîmpurile vizei A.

Văzîndu-ne mirarea, cunoscutu bitru dr. Grigore Birsan, aflat noi, în tribuna, ne dezlega încet încetul o serie de enigme. „O parte dintre jucătorii Constructorului — ne spunea el — au evoluat în mații din eșalonul secund al fot lui nostru...”

Si a început să-l înșire i por Șerbănoiu a jucat la fostul Sid gistul și la Flacăra Moreni... peanu are cîteva jocuri la act în Divizia A... Poate a făcut din echipa lui F.C. Galați, Okeanu, un fundas central s la fel ca fratele său Marin, c Steagul roșu, și cam la fel lucrurile și în cazul altor ju al Constructorului, ca Petrea, nega, Vochin și Manla.

— Ce merit îi revine, în condiții, antrenorului Vasile L — se ridică, în mod firesc, între Tot Grigore Birsan (acest ap cavaier al fluierului, nu lipse la antrenamentele formațiilor

VA ORĂDEANĂ STOPATĂ

oameni refuzată de capacitatea arenei și strânsă la intrare este strâpunsă de zece autoturisme. Din aceste mașini particulare, ale căror proprietari sînt propriii colegi de serviciu, coboară cei 14 fotbalisti ai asociației sportive Metalul. Se echipază la iuteală și ies la încălzire: îmbracății în tricou albastru și chilot alb, par mai bondocși și mai stingaci decît atleții superbi sub culorile clasice albenegre...

Rezultatul se știe. Deschizînd scorul în min. 3, Metalul a avut 19 minute iluzia promovării mai departe. Dar „U” a făcut o criză de orgoliu și a marcat patru goluri (două în ultimele zece minute), valorificînd un atu esențial: tehnica individuală. Altminteri, fizic, forțele au fost egale, iar de partea cui a fost mai mult elan și o voință mai aprigă, nu e greu să dăm un verdict, pe care, desigur, îl bănuim. Am avut curiozitatea să ne strecurăm, la sfîrșit, în cabina acestor înfrînți. Stăteau cu toții cu minile pe genunchi și cu capul în piept. Antrenorul lor, Ioan Schwartz, îi privea în tăcere, ar fi vrut să le spună ceva, dar nu știa cum să înceapă pentru că e greu să îți o cuvîntare în fața unor învinși merituoși. Pînă cînd, cineva a întrebat:

— Tovarășe antrenor, vă rog să ne spuneți dacă am făcut totul în această partidă.

— Știu că voi ați visat să treceți și peste „U” Cluj dar experiența mea îmi spune că nu am voie să cred în imposibil. V-am lăsat să sperați și acum am datoria să vă asigur că ați făcut tot ce era omeneste posibil pentru a ține piept unei formații de anvergură.

ARE PE NOROI...

glod. La C.S.M. Sibiu mai joacă, în afara lui Gabel, din vechea echipă de juniori și Turlea. Ambii, și împreună cu ei încă vreo 5—6 jucători (cei transferați la C.S.M. în vara trecută, de la Independența), jucasu pentru prima oară într-o competiție oficială, împotriva unei divizionare A. Și nu au făcut-o deloc rău! Gabel, tînărul acesta foarte firav, ușurel, numai bun pe un asemenea teren, a devenit, o bună perioadă de timp, stăpînul centrului terenului. A preluat o mulțime de mingi venite de la apărarea proprie, a izbutit aproape de fiecare dată să scape de adversarul din față și a lansat în adîncime virfurile. A ieșit din teren după 6 minute din prelungiri obosite.

Final destul de curios în meciul

Ne apropiem de jucătorul Gall și îi șoptim:

Ce credeaai dumneata înaintea acestui meci?

Ne-a răspuns: — Eu am crezut că „U” Cluj ne va desconsidera și va veni aici cu tineret-rezerve. N-ar fi fost poate fair-play, dar mi-am zis că așa vom câștiga. Cînd le-am văzut formația, m-am speriat. Dar după trei minute, la 1—0 pentru noi, m-am apropiat de colegul meu Gînder și i-am spus: „Ala e, avem jocul în mină!” Deznădămintul însă, mă contrazice.

Leșim afară și un adevărat „stat major” al întreprinderii așteaptă băieții pentru a-i felicita. Ei sînt cei care, acum șapte ani, au sprijinit inițiativa spontană de a se înființa o echipă de fotbal. Nu i-am întrebat cum îi cheamă, nici dinșii n-au avut nici cea mai mică inițiativă în acest sens. Au vrut să rămînă anonimi și discreți, la fel ca și pasiunea lor dezinteresată pentru sport.

La poarta stadionului se grupa echipa F.C. Bihor, spectatoare la acest meci, cu 24 de ore înaintea confruntării cu Sportul studentesc. Toni Ferenczi, antrenorul, îi dăscălea: „Să luați aminte cu cită voință se abordează o întîlnire de fotbal. Dacă ați avea și voi atita ambiție cită au fotbalisții acestia de la Metalul, am fi ajuns astăzi departe!”

În pauza meciului F.C. Bihor — Sportul studentesc, Glasul lui Ferenczi răzbate pînă la cabina arbitrilor: „Mai multă ambiție, mai multă atenție!” Era 0—0.

După repriza a doua, la 0—1, Anton Ferenczi tace, ridică doar deznădăduit din umeri...

Ion CUPEN

de la Sibiu. O echipă inferioară numeric (Serfîzo fusese eliminat), dintr-o categorie mai mică, ataca aproape continuu în prelungiri, iar divizionara A se apăra pentru a smulge meciul nu necesar calificării. Sibiienii ar fi putut să și câștige, dar bara s-a opus, cu 3 minute înainte de finalul prelungirilor la șutul lui Floarea. Un suspin s-a auzit atunci din inimile celor 7.000 de spectatori. Se spulberase ultima ocazie a unui rezultat-surpriză pe care îl doriseră atît de mult cu toții — public, antrenori, jucători. O victorie care, poate, ar fi și meritat-o după evoluția în general a jocului, dar care a fost obținută de echipa cu mai multă experiență.

Dumitru GRAUR

după meci, antrenorul Paul Popescu — partida a fost foarte, foarte echilibrată. Mai ales la începutului și după al doilea gol am trecut prin mari emoții, oaspeții noștri ratînd cîteva goluri gata făcute, complicită de-se în fazele de atac și permițînd, în acest fel, apărătorilor mei să degajeze. Noi am jucat mai simplu, mai iute și mai direct pe poartă. Mă bucură mult această victorie care ne deschide, din nou, drumul spre fazele superioare ale Cupei. Ne vom atîda să repetăm performanțele anterioare, să le depășim, dacă se va putea. Cu toate că echipelor mai mici li se pun mari stavile (regulament, tragere la sorți dirijată etc.) pentru a nu ajunge acolo unde le este permis altora ca Petrolul, A.S.A., F.C. Argeș, Steagul roșu etc., formații pe care le-am eliminat, fără drept de apel, în edițiile precedente...

Felicînd echipa metalurgistilor pentru victoria sa la scor, nu putem încheia fără a sublinia faptul că Metalul și-a făcut o datorie de onoare din fiecare participare în Cupa României, competiție în care a eliminat, în ultimii ani, una după alta, aproape jumătate din divizionarele A. Duminică, pentru a doua oară (2—0, în ediția 1970/1971) a fost rîndul Universității Craiova. Cine va urma?...

Laurențiu DUMITRESCU

CES GĂLĂȚEAN

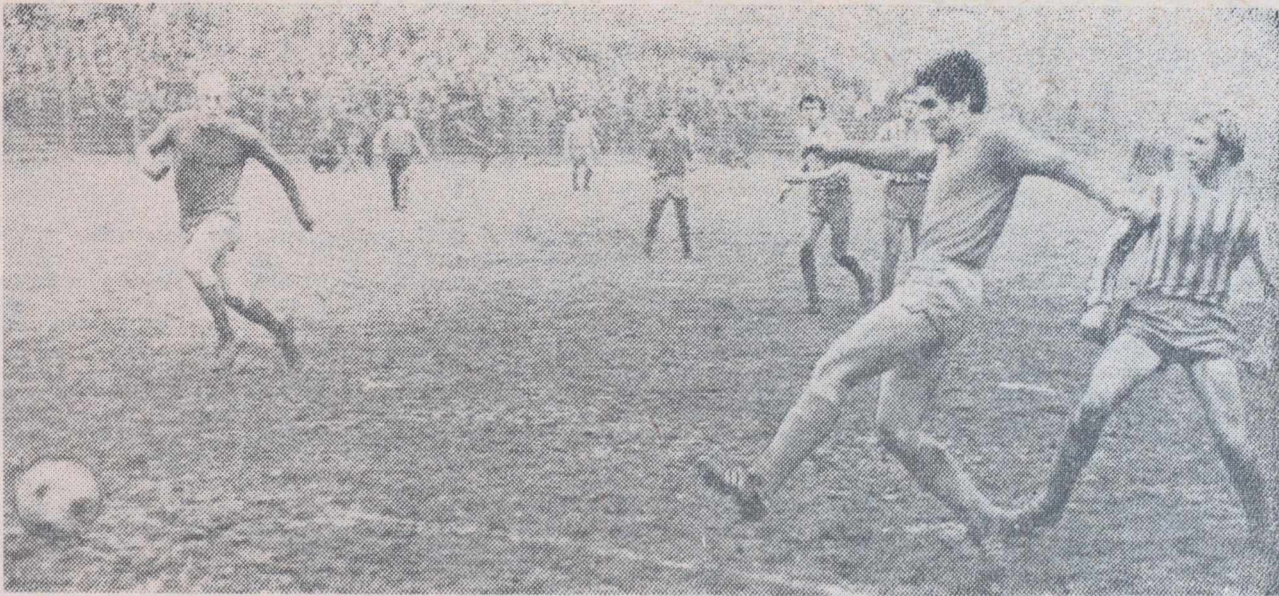
țene, conducînd multe din jocurile lor amicale) stabilește cu precizie adevărul: „Unul foarte mare. Și anume acela de a fi reușit să îmbine armonios experiența celor de care am vorbit cu elanul tînerilor Ploieșteanu, Ghița și Manolache, elemente crescute în pepiniera Constructorului, încadrîndu-i pe toți într-o disciplină tactică clară, eficientă!”

„Veți mai auzi lucruri frumoase despre această echipă”, a ținut să mai spună vecinul nostru de loc, încheind astfel pledoaria sa în favoarea Constructorului Galați. O pledoarie susținută de altfel cu brio în teren de însuși subiectul nostru, o performeră a acestor 16-imi tratată, din această cauză, mai pe larg în rîndurile de față.

★

A doua zi, pe același teren, F.C. Galați contribuia la evenimentul gălățean, încheiînd și ea o formație din prima divizie a țării, pe C.S.M. Resita. Într-un fel, echipa lui Tească... recidiva, cunoscînd că și în trecuta ediție a Cupei ea se comportase în mod remarcabil, fiind eliminată, cu cîntec, în sfîrșit, la Brașov, de Rapid.

G. NICOLAESCU

BUCUREȘTI. — În partida cu Progresul, atacantul ploieștean Moldovan înscrie golul cu care Petrolul ia conducerea.

Foto: S. BAKCI

DA, PROGRESUL POATE SPERA...

Jucătorii echipelor Progresul și Petrolul ieșeau la încălzire. Ne-am apropiat de grupul celor de la Progresul, împreună cu cîțiva suporteri, împinși de curiozitate. Antrenorul Eugen Iordache le dădea elevilor săi ultimele indicații: „Nu uitați! Jucăți simplu, dintr-o bucată. Nu vă complicați, căci terenul este extrem de greu. N-aveți interes să vă irosiți forțele conducînd mult mîngăa”. În cealaltă tabără, a petroliștilor, Ilie Oană privea de la distanță exercițiile pe care le efectua fiecare jucător în parte.

Se aude fluierul prelung al arbitrului C. Ghiță care cheamă echipele la întrecere. Pe culoarul de sîrmă care duce spre cîmpul de joc un om, cu părul cărunt trece pe la fiecare jucător tînăr de la Progresul și îi sopteste ceva la ureche. Îl recunoaștem; este Marin Nicolae, unul dintre cei mai vechi și pricepuți conducători.

— Ce le-ai spus băieților, nea Marine?

— Ce să le spun? Să joace curajos, că n-au ce pierde. Să lase emoțiile la cabine. Întotdeauna pe cei mai tineri caut să-i conving că datorită virstei lor au un „atu” în plus față de adversarul direct. Le mai spun să lupte din răspuțeri că atunci publicul va fi de partea noastră.

Meciul dintre Progresul și Petrolul a început. Mica galerie ploieșteană, care flutură steaguri cu culorile clubului ploieștean, este bruiată de glasurile numerosilor suporteri ai Progresului. Ofensiva bucureșteană funcționează perfect. Dispecerul Dudu Georgescu transmite pase precise spre iaturile terenului. Sandu își etalează calitățile tehnice, depășindu-l pe Gruber. Pe extrema cealaltă Bartales, un jucător de 18 ani, nu cedează nici o clipă lupta cu masivul fundaș N. Ionescu. Ocaziile de gol se succed cu repeziune la poarta experimentatului Mișu Ionescu, care însă respinge totul. Mîngăa pare că ocolește buturile porții petroliste. „Bine băieți! Foarte

bine” — se aude vocea antrenorului Iordache. D. Ștefan și Bora, un blond subțirel de 19 ani, acoperă întreaga zonă de la mijlocul terenului. Ion Constantin este strîns de chingile jocului sobru practicat de „centralii” Măndoiu și Ticheli.

Cele 90 de minute iau sfîrșit cu un scor alb. Cei de la Progresul au fost mai buni, au dominat mai mult. Ar fi meritat victoria. Vin prelungirile. Se luptă din răspuțeri. Moldovan deschide scorul, Sandu egalează pentru Progresul. Petrolul se califică în optimi cu multă dificultate. Jucătorii, extenuați, părăsesc terenul. Cei mai tineri de la Progresul nu scot o vorbă. Pe fața lui Bora se preling lacrimi. Antrenorul Iordache vine și-l cuprînde de umeri: Nu fi trist. Am pierdut calificarea, dar am jucat foarte bine și asta înseamnă că putem să sperăm în viitor!”

Gheorghe NERTEA

„MAREA ZI” A UNEI ECHIPE MICI

...Sinaia s-a pregătit mult să aștepte pe deținătoarea Cupei. S-au pregătit suporterii, s-a pregătit echipa. Și duminică, de pe la ora 10, micul stadion al orașului a început să vibreze pentru marea meci. Carpați Sinaia, merituoașă echipă.

În seria a III-a a Diviziei C, eliminase în actuala ediție trei formații de o condiție cu ea (I.R.A. Cimpina, Petrolul Tîrgoviște și I.C.I.M. Brașov) și două team-uri din divizia secundă (Metalul Ploeni și S. N. Oltenița) și lumea își făcuse iluzii, chiar dacă adversarul se numea Rapid și mai avea și atîtea nume sonore în formație. Sînăenii visau victoria, singura șansă de calificare. Tabela de marcaj anticipa, chiar un 2—0 pentru Carpați la ora meciului, cînd stadionul, casele, dealurile și arborii din jur gemeau de lume.

Înaintea de meci. Antrenorul sînăenilor, Gheorghe Corneanu, pare calm. Spune că echipa sa e tînără („21 de ani e media de vîrstă”), că e omogenă, că are forță de joc, că toată săptămîna a pregătit acest meci. La un moment dat zice, chiar, că e optimist: „Sper să câștigăm cu 1—0! În fond, anul trecut, Rapid a făcut 0—0 la Zlatna!” Optimismul

antrenorului Corneanu ni se pare puțin exagerat. Landskrona, Rapid Viena...

În tabăra rapidistă, atmosferă deconectată. Nu se vorbește despre meci. Cei mai mulți se tem de teren. „Cred că n-ai jucat în viața dumitale pe un asemenea teren!” — îi spune Neagu lui Ilie Greavu, vicepreședintele clubului giuleștean. Greavu răspunde că la Torino, în meciul acela cu Danemarca din preliminariile olimpice, cîștigat de naționala noastră cu 2—1, la fel a fost. Cînd să iasă echipa în teren, Boc se întoarce spre ai săi și zice: „Băieți, să nu uităm că Nichi e și așa astăzi atît de trist!” Frații Dumitriu rămăseseră acasă, reținuți de decesul tatălui lor...

Terenul e un adevărat infern. O mlaștină la poalele Bucegilor. De cum începe jocul, la primul atac, sînăenii sînt gata-gata să deschidă scorul. Carpați Sinaia împinge lupta sa pînă la sacrificiu. Cît va rezista oare?... Focșăneanu, frînarul echipajului de bob, fost campion european, virează prin nămol ca pe pîrîile de la Cervinia. Iar cînd reușește să sîteze, balonul trece ca o năluca, de puțin, pe lingă poarta

lui Răducanu, Focșăneanu, Curcă, și Dogaru, și inteligentul Frincu obligă defensiva Grantului să facă apel la toate cunoștințele sale. Carpați Sinaia nu-și permite o clipă de odihnă. Aleargă tot timpul prin noroi, după golul numit calificare, iar în min. 90 Dogaru trece la cîteva centimetri cu capul pe lingă o mîngă de gol care ar fi pus capăt prelungirilor. Dar au venit prelungirile. Totul pare un tablou expresionist. Nu mai distingi chipurile. Toți sînt stropiți de noroi din cap pînă la picioare. Iar băieții de la Carpați Sinaia aleargă tot timpul. Incredibilă această rezistență fizică! Neagu scoate un gol aproape de pe linia porții. Cînd arbitrul Liga fluieră sfîrșitul jocului, după 120 de minute de luptă superbă, 20 de oameni erau în careul giuleștean, iar Răducanu prindea a nu știu cîta mîngă. Și 22 de statui, ca din ceramica de Tanagra, pleacă spre cabine. „Fantastic au luptat băieții aceștia!” îi aud pe Boc și Mușat. Era poate cea mai semnificativă apreciere a acestei mici echipe mari, Carpați Sinaia...

Mircea M. IONESCU

PETROSANI. — Portarul Nagel de la A.S.A. Tg. Mureș plonjează în picioarele atacantului Alexandroni de la Știința Petrosani, pe care Crako și Kiss nu l-au putut opri să se apropie periculos.

Foto: A. DULA

LA ÎNCHEIEREA TURULUI CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE JUNIORI

În aceeași zi (26 noiembrie) în care, pe stadionul Giulești, naționala de juniori debuta în preliminariile turneului U.E.F.A., primind replica speranțelor fotbalului iugoslav, pe alte 50 de terenuri, aproape impracticabile din cauza timpului nefavorabil, s-au disputat meciurile ultimei etape a turului campionatului republican de juniori. competiție la startul căreia s-au aliniat în acest an 112 echipe. Cu toate că prima parte a întrecerii s-a desfășurat conform programului stabilit inițial, au rămas totuși, din motive obiective, câteva rezerve. Faptul nu ne împiedică de a face o serie de constatări și de a trage câteva concluzii privind turul campionatului, competiție cu un scop de importanță majoră pentru viitorul fotbalului nostru: DEPISTAREA, CRESTEREA ȘI LANSAREA SPRE EȘALOANELE SUPERIOARE A UNOR TINERI JUCĂTORI DE CERTĂ VALOARE.

Fără doar și poate, în majoritatea echipelor participante la întrecere există unul, doi sau mai mulți jucători în care antrenorii lor își pun mari speranțe.

Crîșan (Minerul Baia Mare), Pataki (Olimpia Satu Mare), Rișniță (Rapid), Eremia („U” Cluj), Vrinceanu (Dinamo), Galan (Corvinul Hunedoara), Agiu (Steaua „23 August”), Dragu (Progresul București) etc. au ceea ce numim de obicei... stoffă, promit ascensiuni sigure. Dacă vor munci mult — ei și antrenorii lor cu ei — dacă nu vor face nici un rabat disciplinei și învățării. Totuși, în raport cu ceea ce se pretinde campionatului, și cu fiecare ediție i se pretinde mai mult și pe bună dreptate, numărul de jucători susceptibili de a urca sigur treptele fotbalului este încă departe de a fi multumitor. Dar, aceasta este o problemă cu implicații adânci care trec dincolo de sfera campionatului la a căruia primă parte să revenim prin a evidenția, înainte de toate, acele formații care, etapă de etapă, au avut comportări meritorii. Nu atât datorită faptului că au cules roadele unor victorii, la scor chiar, cât mai ales prin aceea că au manifestat o preocupare permanentă pentru a e-

tala în teren un fotbal cursiv, ofensiv, aplaudat. Este vorba deosebi de Liceul de fotbal Bacău (echipă model de comportare, fără nici un jucător sancționat). Politehnica Iași, Dinamo București, U.T.A., Școala sportivă Brașov, Progresul București, F. C. Bihor, Rapid București, „U” Cluj, Metalul București, F. C. Argeș, Școala sportivă Sinaia, C.S.M. Sibiu, Școala sportivă Craiova, Corvinul Hunedoara, Steaua „23 August”, Vagonul Arad, Știința Petroșani, Victoria Carei. Între aceste echipe — căroră li se mai pot adăuga și altele, cele aflate, la încheierea turului, în imediata lor apropiere — s-au născut rivalități în sensul bun al cuvântului care au avut darul să ridice la un nivel tehnic acceptabil mare parte din partidele turului. Sint de fapt cam tot aceleași formații pe care le remarcăm și la sfârșitul campionatului trecut. Încă o dovadă că la respectivele asociații și cluburi există preocupări permanente pentru copii și juniori. Cu speranța că numărul acestora se va mări în continuu să aruncăm o privire și pe cealaltă „față” a campionatului, aceea pe care s-au îngrustat multe, foarte multe deficiențe, abateri grave de la disciplina și etica sportivă. Și vom începe cu:

GRUPUL RĂMASELOR DE CARUȚĂ! Clasamentele alăturate ni le recomandăm... convingător: Școala sportivă Sf. Gheorghe, Letea Bacău, Independența Cislădie, Unirea Alba, Vitrometan Mediaș, Școala sportivă Pitești, Oltuz Tg. Ocna, Azotul Slobozia, Constructorul Baia Mare. Să fim bine înțeleși. Nu poziția în clasament a acestor echipe e de condamnat. Cutoate că pare de necrezut să nu poți să obții decât 2-3 puncte din 26 posibile! Dar, toate aceste formații fac doar act de prezență în campionat, joacă foarte slab, nu manifestă nici o preocupare pentru a-și îmbunătăți evoluțiile. Poate că în retur altfel se vor prezenta lucrurile. Vom vedea.

EXEMPLE SEMNIFICATIVE. Conform regulamentului întrecerii, conform tuturor indicațiilor F.R.F., repetate de zeci de ori, partidele campionatului trebuiau

să fie programate pe terenuri corespunzătoare, să li se facă popularizare, la care să fie delegați arbitri competenți. Doar parțial au fost respectate aceste hotărâri. Iată o sumă de exemple care, prin simplitate, enumerare, spun absolut totul:

● partida Universitatea Craiova — Școala sportivă Craiova nu s-a disputat deoarece terenul pe care a fost programată nu era marcat și porțile n-aveau plase! Principalul vinovat, C.J.E.F.S. Dolj, for pe care nu-l interesează absolut deloc faptul că Universitatea Craiova — juniori nu are un teren pe care să joace. Ca și Azotul Slobozia care se deplasează de fiecare dată la... Ciulnița-sat. Ca și Școala sportivă Gheorghe Gheorghiu-Dej trimisă să joace pe un teren aflat la 8 km în afara orașului! ● Un alt meci, U.T.A. — Vulturii textila Lugoj, n-a mai avut loc deoarece arădenii n-au găsit de cuviință să-și anunțe partenerii de întrecere pe ce teren joacă. Surprinzător, chiar și în București, partida Steaua — Dinamo, deci nu un meci oarecare, nu s-a mai disputat, Steaua nepermițând echipelor să intre pe terenul de la Ghencea?! ● Nici colegiile județene de arbitri nu înțeleg încă să delege la meciurile juniorilor arbitri buni. Căzută din județele Iași, Olt, Argeș, Cluj.

JUCĂTORI ȘI ANTRENORI ÎN CULPĂ. La începutul campionatului, F.R.F., atenționa că

„o grijă deosebită vor trebui să acorde echipele, antrenorii, conducerea de asociații și cluburi, muncii de educație cu tinerii jucători...” N-a fost așa, abaterile de la disciplină fiind mult mai multe ca până acum. În cele 13 etape ale turului 59 de jucători au fost sancționați cu... 174 etape de suspendare?! Pentru lovitura adversarului fără balon, injurii, gesturi nesportive. Alarmant de multe cazuri. Se pare, goana după victorii, boala devenită cronică, a început să molișească și echipele de juniori, pe antrenorii lor care au făcut rabaturi serioase disciplinei. Dar ceea ce este și mai grav, chiar unii antrenori s-au aflat în culpă, dînd friu liber nervilor, incitîndu-și jucătorii la bătaie, să lovească adversarii, insultînd și apostrofînd arbitrii, cum au făcut-o C. Horvath (C.F.R. Pașcani), V. Coteț (Comerțul Brăila), A. Munteanu (Farul Constanța), Șt. Stănculescu (Dinamo București), Octavian Romeo (Universitatea Craiova). La fel au procedat și antrenorii Metromului, Progresului Brăila, Tractorului Brașov etc. Asemenea atitudini, credem noi, n-ar trebui comentate. Sancționate doar. Usturații.

PLOAIE DE CONTESTAȚII. După fiecare etapă, la F.R.F. au sosit teancuri groase de memorii care au contestat un meci sau altul. Cele mai multe din aceste jalbe, nu le putem numai altfel, s-au dovedit a fi neînteme-

iate, unele fiind de-a dreptul hile. Un exemplu. Oltul Slatina a contestat un meci pentru motivul că s-a acordat un 11 m la un henț rezultat nu în urma unui șut la poartă, ci la o... centrare în careu!? Cum de-a îndrăznit arbitru să ia o asemenea hotărîre? Ei da, cum. Multe echipe și-au contestat reciproci jucătorii: Vitrometan — C.S.M. Sibiu, Școala sportivă Călărași — Farul, Oltul Slatina — Școala sportivă Craiova etc. Dar campioana memoriilor neîntemeiate rămîne tot C.I.L. Tg. Jiu, care aproape după fiecare meci a trimis la București cîte o contestație! Ca să fie. Desigur, F.R.F. le-a clasat, dînd cîștig de cauză numai celor întemeiate. De ce, însă, atîta bătaie de cap? De ce atîtea încercări de a obține pe o cale lăaturalnică puncte nemeritate? Nu-i greu de răspuns, dincolo de respectivele contestații ascunzîndu-se preocupări minore privind pregătirea corespunzătoare a respectivelor echipe.

Iată, deci, o suită întreaga de probleme evidențiate de turul campionatului de juniori. Probleme-deficiențe care au influențat în mare măsură nivelul tehnic al partidelor, randamentul jucătorilor. Sînt prea multe și prea grave pentru ca să nu solicităm o intervenție fermă a federației noastre de specialitate. Persistența lor ar avea repercusiuni nebanuite.

Laurențiu DUMITRESCU

MARINEL RIȘNIȚA (Rapid), GEORGE VIRLAN (Școala sportivă Sibiu), DINU ȘURENGHIU și HORIA EREMIA („U” Cluj) — patru dintre evidențiații primei părți a campionatului de juniori

CLASAMENTELE CELOR 8 SERII

SERIA I

1. Liceul de fotbal Bacău	13	12	1	0	47—5	25
2. Politehnica Iași	13	10	0	3	34—13	20
3. Ceahlăul P. Neamț	13	8	2	3	27—13	18
4. S.C. Bacău	13	8	1	4	35—14	17
5. Rulmentul Brlad	13	8	1	4	32—15	17
6. C.S. Suceava	13	7	2	4	23—16	16
7. Nicolina Iași	13	4	6	3	13—18	14
8. Școala sportivă Tecuci	13	5	2	6	17—29	12
9. Știința Bacău	13	5	1	7	20—26	11
10. Rapid Focșani	13	5	0	8	20—33	10
11. C.F.R. Pașcani	13	3	3	7	11—32	9
12. Școala sportivă Gh. Gh. Dej	13	2	2	9	16—34	6
13. Oltuz Tg. Ocna	13	2	1	10	12—23	5
14. Letea Bacău	13	1	0	12	6—41	2

SERIA A II-a

1. Dinamo București	13	10	1	2	24—8	21
2. Progresul București	13	10	0	3	42—10	20
3. Steaua București	13	8	3	2	42—14	19
4. Farul Constanța	13	7	5	1	32—10	19
5. F.C. Galați	13	6	3	4	16—10	15
6. Progresul Brăila	13	6	3	4	18—14	15
7. Comerțul Brăila	13	4	5	4	20—21	13
8. Delta Tulcea	13	4	5	4	11—14	13
9. Portul Constanța	13	4	5	4	17—22	13
10. Șc. sp. Călărași	13	3	2	8	10—21	8
11. Politehnica Galați	13	2	3	8	10—28	7
12. Azotul Slobozia	13	3	1	9	9—33	7
13. Șc. sp. Constanța	13	2	2	9	5—27	6
14. Constructorul Galați	13	1	4	8	12—36	6

SERIA A III-a

1. Metalul București	13	10	3	0	31—5	23
2. Șc. sp. nr. 2 București	13	9	2	2	26—12	20
3. Rapid București	13	8	4	1	17—8	20
4. Steaua „23 August”	13	9	1	3	19—6	19
5. Petrolul Ploiești	13	8	2	3	22—11	18
6. C.S. Tîrgoviște	13	7	3	3	24—14	17
7. Sportul studentesc Buc.	13	5	2	6	16—14	12
8. Dinamo Obor	13	4	4	5	10—16	12
9. Energia București	13	3	4	6	14—7	10

10. Liceul de fotbal București	13	3	3	7	14—18	9
11. S.N. Oltenița	13	3	2	8	11—25	8
12. Gloria Buzău	13	3	1	9	13—26	7
13. Dunărea Giurgiu	13	2	1	10	14—42	5
14. Metalul Plopieni	13	0	4	9	11—28	4

SERIA A IV-a

1. F.C. Argeș	13	11	0	2	54—11	22
2. Universitatea Craiova	13	8	4	1	32—10	20
3. Șc. sp. Craiova	13	9	1	3	38—12	19
4. Știința Petroșani	13	8	3	2	33—12	19
5. Metalul Drobeta	13	6	3	4	17—16	15
Tr. Severin	13	6	2	5	24—14	14
6. Chimia Rm. Vilcea	12	7	0	5	23—16	14
7. Jiul Petroșani	13	6	2	5	22—16	14
8. C.E.I.L. Tg. Jiu	13	6	1	6	24—22	13
9. Electroputere Craiova	13	6	1	6	18—26	8
10. Oltul Slatina	12	4	0	8	19—28	8
11. Minerul Motru	13	3	2	8	19—33	8
12. Șc. sp. Curtea de Argeș	13	2	0	11	15—62	4
13. Șc. sp. Petroșani	13	1	0	12	6—66	2
14. Șc. sp. Pitești	13	1	0	12	6—66	2

SERIA A V-a

1. U.T.A. Arad	12	9	3	0	19—4	21
2. Vagonul Arad	13	10	0	3	46—11	20
3. C.S.M. Reșița	13	8	4	1	33—13	20
4. Politehnica Timișoara	13	9	1	3	38—16	19
5. Șc. sp. Viitorul Timișoara	13	5	6	2	15—7	16
6. U.M. Timișoara	13	6	3	4	27—19	15
7. C.F.R. Timișoara	13	5	5	3	14—12	15
8. Progresul Timișoara	13	5	2	6	16—18	12
9. Gloria Arad	13	6	0	7	14—21	12
10. Șc. sp. Caransebeș	13	3	1	9	14—18	7
11. C.F.R. Arad	13	1	5	7	14—35	7
12. Șc. sp. Lugoj	13	1	4	8	9—37	6
13. Minerul Anina	13	2	1	10	15—38	5
14. Vulturii textila Lugoj	12	1	3	8	7—32	5

SERIA A VI-a

1. „U” Cluj	13	11	2	0	36—10	24
2. F.C. Bihor	13	10	2	1	45—12	22
3. Victoria Carei	13	9	2	2	27—9	20

4. C.F.R. Cluj	13	7	1	5	26—19	15
5. Olimpia Oradea	13	6	2	5	26—16	14
6. Minerul Baia Mare	13	5	2	6	32—15	12
7. Industria sîrmei C. Turzii	12	5	2	5	12—11	12
8. Olimpia Satu Mare	13	5	2	6	29—26	12
9. Topitorul Baia Mare	13	4	3	6	24—22	11
10. Gloria Bistrița	13	4	2	7	14—20	10
11. Someșul Satu Mare	12	5	0	7	18—26	10
12. Unirea Zalău	13	3	2	8	16—33	8
13. Minerul Baia Sprie	12	2	1	9	10—52	5
14. Constructorul Baia Mare	12	1	1	10	10—54	3

SERIA A VII-a

1. Șc. sp. Sinaia	13	11	0	2	43—11	22
2. Șc. sp. Brașov	12	10	2	0	34—5	22
3. Steagul roșu Brașov	13	8	2	3	29—8	18
4. Chimia Făgăraș	10	7	3	0	35—7	17
5. Tractorul Brașov	13	5	4	4	33—15	14
6. Șc. sp. Odorhei	13	6	2	5	24—22	14
7. Șc. sp. Miercurea Ciuc	13	6	2	5	20—19	14
8. Oltul Sf. Gheorghe	13	5	3	5	35—20	13
9. Șc. sp. Brașovia	12	5	3	4	24—20	13
10. Poiana Cimpina	13	5	2	6	18—11	12
11. Șoimii Sibiu	13	4	0	9	15—29	8
12. Metrom Brașov	12	2	2	8	6—31	6
13. Independența Cislădie	13	0	2	11	7—59	2
14. Șc. sp. Sf. Gheorghe	13	0	1	12	5—71	1

SERIA A VIII-a

1. C.S.M. Sibiu	13	11	0	2	26—13	22
2. Corvinul Hunedoara	13	10	1	2	37—8	21
3. Șc. sp. Sibiu	13	7	3	3	28—12	17
4. Chimica Tîrnăveni	12	7	2	3	38—14	16
5. Mureșul Deva	13	7	2	4	24—17	16
6. Metalurgistul Cugir	13	8	0	5	25—21	16
7. A.S.A. Tg. Mureș	13	6	3	4	45—15	15
8. Șc. sp. Tg. Mureș	13	6	1	6	19—19	13
9. Metalul Aiud	13	5	2	6	27—28	12
10. Arieșul Turda	12	5	1	6	28—24	11
11. Gaz metan Mediaș	13	5	0	8	24—19	10
12. C.F.R. Sighișoara	13	2	2	9	15—36	6
13. Vitrometan Mediaș	13	1	1	11	14—82	3
14. Unirea Alba Iulia	13	0	2	11	11—53	2

Duminică de duminică, cu o regularitate de metronom, Divizia B și-a consumat toate cele 15 runde, încheindu-și, acum zece zile, prima parte a actualului campionat.

Așadar, formațiile din eșalonul secund al fotbalului nostru au intrat în vacanță. Nu mai înainte, însă, ca fiecare să-și fi făcut bilanțul realizărilor dobândite la jumătatea drumului care poate duce spre Divizia A, spre „C” sau... nicăieri (da, sînt echipe care, de ani de zile, stau liniștite în „B”, fără să aspire la altceva decît la păstrarea locului. După puleri).

Azi, la inițiu nostru bilanț, ne vom ocupa de prima serie. Îi vom da Cezaru-lui (adică Politehnicii Iași) ceea ce i se cuvine, evidențiindu-i realizările și ne vom opri apoi la unele aspecte consemnate în foile de arbitraj și rapoartele observatorilor federali.

Desigur, ar fi multe de spus. Deocamdată doar o sinteză.

INTRECEREA DIN SERIA I A FOST DOMINATĂ, DE LA UN CAP LA ALTUL AL TURULUI, DE FORMAȚIA STUDENȚILOR IEȘENI, CARE DIN 30 DE PUNCTE POSIBILE N-A PIERDUT DECIT ȘASE, PĂSTRINDU-ȘI, PINĂ LA PRIMĂVARĂ, UN AVANS DE PATRU PUNCTE. Dar, despre POLITEHNICA vorbim în interviul de mai jos.

În aceste rânduri vom remarca excelența comportare a METALULUI BUCU-

REȘTI, echipa mereu bintuită de efectele transferărilor, care, totuși, găsește alți și alți jucători ca să meargă mai departe și să ajungă pe locul doi în clasament! Singurul club de fotbal din această serie — F. C. GALAȚI — și-a plasat echipa pe locul trei, însă la șase puncte de lider. Cuvinte de laudă merită noua promovată, Gloria Buzău, a cărei prezență pe locul patru nu trebuie să surprindă, dacă vom avea în vedere că tricourile sale sînt purtate de o jumătate din echipa... Petrolului (STELIAN, IUHASZ, DOBRE, PAL, HADEA, KRAMER) și de un alt divizionar A, S. Bretan. PROGRESUL BUCUREȘTI, timidă la început, a ajuns pe un loc bun, iar S. N. OLTENITA a confirmat că rămîne o formație redutabilă. METALUL PLOPENI, ȘTIINȚA BACĂU, CHIMIA RM. VILCEA, DELTA TULCEA și C. S. TÎRGOVIȘTE, departajate de golaveraj, se înșiră pe locurile 7—11, cu același număr de puncte (14), urmate de DUNĂREA GIURGIU și PROGRESUL BRAILA, echipe ce se situează sub așteptări și posibilități, C.F.R. PAȘCANI și CEHLĂUL, cu 12 puncte, sînt la un pas de „lanterna roșie”, POLITEHNICA GALAȚI. Situația studenților nu e de domeniul disperării pentru că de la locul 6 la 16 este o diferență doar de 4 puncte. Așadar, se anunță un retur interesant.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1 Politehnica Iași		0-1	5-2	1-0	5-1	3-0	2-1	3-1	3-0	5-0	1-0	1-0	0-1	2-2	2-1	1-1
2 Metalul București	1-0		0-1	0-0	1-0	4-0	1-1	0-1	0-3	1-0	3-0	6-0	2-0	0-2	1-0	2-0
3 F.C. Galați	2-5	1-0		0-2	0-1	4-1	2-2	2-1	3-1	1-3	3-0	1-0	2-0	0-1	0-0	1-0
4 Gloria Buzău	0-1	0-0	2-0		0-2	1-4	1-0	4-1	1-1	2-1	1-0	1-1	0-0	1-0	0-3	1-2
5 Progresul București	1-5	0-1	1-0	2-0		0-3	1-0	1-0	2-0	0-2	0-0	0-0	2-0	0-0	0-0	0-0
6 S.N. Oltenița	0-3	0-4	1-4	4-1	3-0		0-1	1-0	4-1	1-1	0-0	0-1	1-0	2-5	0-0	1-0
7 Metalul Plopeni	1-2	1-1	2-2	0-1	0-1	1-0		1-1	4-0	2-0	0-0	0-2	1-2	2-1	1-2	3-1
8 Știința Bacău	1-3	1-0	1-2	1-4	0-1	0-1	1-1		1-2	1-1	2-0	3-1	2-0	2-1	2-0	0-1
9 Chimia Am. Vilcea	0-3	3-0	1-3	1-1	0-2	1-4	0-4	2-1		0-0	0-0	0-2	4-0	0-0	2-0	4-0
10 Delta Tulcea	0-5	0-1	3-1	1-2	2-0	1-1	0-2	1-1	0-0		1-2	0-0	1-1	2-1	1-0	0-0
11 C.S. Tîrgoviște	0-1	0-3	0-3	0-1	2-0	0-0	0-0	0-2	0-0	2-1		1-0	0-2	1-0	1-1	1-0
12 Dunărea Giurgiu	0-1	0-6	0-1	1-1	0-0	1-0	2-0	1-3	2-0	0-0	0-1		1-2	0-2	2-0	4-1
13 Progresul Braila	1-0	0-2	0-2	0-0	0-0	0-1	2-1	0-2	0-4	1-1	2-0	2-1		0-2	1-2	4-2
14 C.F.R. Pașcani	2-2	2-0	1-0	0-1	0-2	5-2	1-2	1-2	0-0	1-2	0-1	2-0	2-0		0-1	1-2
15 Ceahlăul P. Neamț	1-2	0-1	0-0	3-0	0-0	0-0	2-1	0-2	0-2	0-1	1-1	0-2	2-1	1-0		0-2
16 Politehnica Galați	1-1	0-2	0-1	2-1	0-0	0-1	1-3	1-0	0-4	0-0	0-1	1-4	2-4	2-1	2-0	

POLITEHNICA IAȘI, O ECHIPĂ MULT SCHIMBATĂ ÎN BINE

Desemnarea lui Constantin Laurențiu la cîrma echipei Politehnica Iași nu a reprezentat un fenomen insolit. Acest tînar asistent universitar (absolvent I.E.F.S., specializarea fotbal) a mai stat și în alte dați pe banca conducerii tehnice, cunoaște deci în profunzime problemele mari și mici ale echipei de fotbal ieșene. Recent, am încercat o introspecție în acest sezon propice pentru fosta divizionară A, aflînd în primul rînd opiniile antrenorului. Așadar:

— Cum vă explicați succesul net al echipei pe care o conduceți?

— Echipa are individualități ale căror posibilități depășesc substanțial media valorică a Diviziei B. Retrogradarea n-a fost decît efectul unor cauze cunoscute — indisciplina, pregătirea insuficientă, moralul prăbușit — și noi ne-am propus să mergem pe un drum logic: redresarea firii, prin eliminarea acestor cauze. Despărțirea de Cuperman și Moldoveanu, fotbaliști talentați, dar nedispusi să se alinieze la un program aspru de pregătire a însemnat, cred, beneficiul cel mai cert în contul unei echipe care trebuia să-și schimbe mentalitatea. Într-o atmosferă purificată, am început bătălia promovării, zicîndu-ne că o pregătire fizică superioară este condiția principală a reușitei. Și, într-adevăr, azi pot afirma că datorăm intensității antrenamentelor 80 la sută din izbînzile noastre.

— Secția de fotbal a suferit și ea metamorfoze?

— După eșecul din vară, secția s-a autodizolvat. Într-un moment de neîncredere generală în destinul echipei, o mină de oameni devotați, în frunte cu prof. Mihai Gofiteanu, și-a asumat rolul de căpetenie organizatorică. Ulterior, lucrurile au intrat într-un cadru adecvat și la ora aceasta secția are un conducător experimentat și verificat: prof. Constantin Huiu.

— Formula de echipă prezintă zone inedite față de Politehnica știută de toată lumea?

— După eșecul din vară, secția s-a autodizolvat. Într-un moment de neîncredere generală în destinul echipei, o mină de oameni devotați, în frunte cu prof. Mihai Gofiteanu, și-a asumat rolul de căpetenie organizatorică. Ulterior, lucrurile au intrat într-un cadru adecvat și la ora aceasta secția are un conducător experimentat și verificat: prof. Constantin Huiu.

— Formula de echipă prezintă zone inedite față de Politehnica știută de toată lumea?

— Se poate vorbi de o infuzie de elemente tinere, dar titularizările s-au făcut cu discernămint, cu gîndul la randamentul momentan și la necesitățile în perspectivă. La ora aceasta există o simbioză între două generații: cei vechi, ne care-i cunoașteți, și aceia recoltați de la foștii juniori ai lui

Mișu Birzan. Sîntem într-un punct al evoluției, cînd formația noastră se reconstruiește din mers, exact ca și acum șase ani cînd „noul

SUPERLATIVE

- Cel mai constant jucător: Lupulescu
- Cel mai vîrstnic: Ianul (27 de ani)
- Cel mai tînar: Amarandei (19 ani)
- Golgeterul echipei: Marica (14 goluri)
- Revelația sezonului: Amarandei, extremă stîngă
- Titulari noi: Sofian, Hanceriuc, Amarandei, Dănilă.
- Retitularizări: Goleac (între timp la Ceahlăul P. Neamț și Farul Constanța).
- Promovări: Colaru
- Media de vîrstă: 22 ani și jumătate

val” se numea Ianul, Incze, Lupulescu, Romilă I etc. Ne-am înscris într-un ciclu normal, care să asigure succesul de azi și o consolidare în perspectivă.

— Care a fost formația de bază?

— Pop — Sofian, Ianul, Hanceriuc, Romilă I — Romilă II, Simionas — Incze,

NOTE STATISTICE

- În cele 120 de meciuri s-au înscris 264 de goluri: 210 de către gazde, iar 54 de oaspeți.
- Cele mai multe goluri s-au marcat în etapa a VI-a: 27, iar cele mai puține în etapa a IV-a: 12.
- MARICA (Politehnica Iași) este singurul jucător din seria I care a reușit să înscrie 4 goluri într-un singur meci (Politehnica Iași — Progresul București, în etapa a VI-a).
- Din cele 120 de partide, 85 au revenit gazdelor, 26 s-au terminat la egalitate, și doar în 9 victorii a fost de partea oaspeților.
- Cele mai frecvente scoruri: 1—0, de 30 de ori, 2—0, de 21 de ori, 0—0, de 13 ori.
- Au fost acordate 26 de lovituri de la 11 m: 22 pentru gazde (16 transformate, 6 ratate) și numai 4 pentru oaspeți (3 transformate și 1 ratată). În etapa a V-a, la meciul C.F.R. Pașcani — S. N. Oltenița arbitrul brăilean T. Prodaru a dat 3 lovituri de la 11 m: 2 pentru C.F.R., una pentru S.N.O.

- 14 jucători au fost eliminați de pe teren.
- Superlative:
- Cele mai multe goluri marcate: Politehnica Iași — 34.
- Cele mai puține goluri înscrise: C. S. Tîrgoviște — 8.
- Cele mai puține goluri primite: Metalul București — 8.
- Cele mai multe goluri primite: Politehnica Galați — 23.
- Cele mai multe victorii: Politehnica Iași — 11.
- Cele mai puține victorii: Ceahlăul și Politehnica Galați — 4.
- Cele mai puține infringeri: Politehnica Iași — 2.
- Cele mai multe infringeri: Politehnica Galați și C.F.R. Pașcani — 8.
- Cele mai multe meciuri nule: Delta Tulcea — 6.

RĂSFIND RAPORTELE ARBITRILOR ȘI OBSERVATORILOR FEDERALI

Cele 120 de jocuri disputate în turul campionatului ne-au oferit etapă de etapă o mulțime de date, de constatări, iar multe dintre acestea și-au găsit loc în cronicile și comentariile apărute la timpul respectiv. În rîndurile de față „vom da cuvînt” arbitrilor și observatorilor federali, din rapoartele cărora am spicuit unele observații mai interesante.

Pentru a vedea condițiile în care s-au desfășurat jocurile, am trecut în revistă toate cele opt partide din prima etapă. La Plopieni, arbitrul menționa: „terenul de joc excelent, condiții dintre cele mai bune pentru fotbal”; la Buzău, noua promovată a avut o comportare disciplinată, dar Apostol și Nedelcu, de la Metalul București, au primit cartonașe galbene: la Tulcea, „teren excelent, debut festiv în „B”, însă eliminarea lui Florea, pentru lovire, umbrăse atmosfera; la Giurgiu: „teren foarte bun”, consemnează arbitrul, care mai notează că Tîlfirel (Dunărea) l-a lovit pe tușier și a fost eliminat.

Jocurile primelor etape au abundat în gesturi nesportive, durități. Din păcate, acest aspect a continuat să fie prezent etapă de etapă, pe terenurile unde aveau loc partidele. Lista avertizărilor și eliminațiilor e destul de lungă. La meciul F.C. Galați — S.N.O., cîinele avertismentelor: Progresul București — Știința Bacău, două avertismente; Politehnica Iași — Dunărea, trei avertismente. Printre numele întîlnite: Cîmpeanu, Rădu, Eftimescu, Vasilescu (S.N.O.), Șoptercanu (F. C. Galați), Tana și Zaharia (Știința Bacău), Lupulescu, Incze și Dănilă (Politehnica Iași). Dar, cum spuneam, lista e lungă.

Am întîlnit o foaie de arbitraj model. Este a lui Gh. Limona, de la meciul Dunărea Giurgiu — Politehnica Galați. Raportul este completat cu grijă, neomîind nici unul din faptele importante ale jocului. La rubrica „dacă mai sînt lucruri de semnalat”, Gh. Limona a scris: „Jucătorii celor două formații au fost preocupați de fotbal. Remarc pe Manciu (Dunărea) pentru evoluția sa foarte bună (n.n. Manciu a fost chemat săptămîna trecută la trialul Diviziei B). Felicitări antrenorilor pentru comportarea sportivă a elevilor lor”. În multe foi, însă, la rubrici importante, unii arbitri scriu doar alit: „nu e cazul”.

La meciul Ceahlăul — Politehnica Iași, C. Ghilă — Brașov — consemnează: „A fost un joc foarte bun, iar organizarea de asemenea”. Progresul Braila — Politehnica Galați: „Publicul neobiectiv”, notează arbitrul V. Buimistru. Metalul Plopieni — S.N.O.: Marina Niță consemnează: „O bază sportivă excepțională și o organizare foarte bună”. E clar și toată lumea înțelege ce-a vrut să spună. Dar se mai întîlnesc și altele. În foaia de la meciul Știința Bacău — C.S. Tîrgoviște, arbitrul Th. Oniga scrie la rubricile: „dacă au fost respectate instrucțiunile F.R.F.”: Răspuns — DA: „atîtudea publicului” — FOARTE SPORTIVĂ: „incidente”: NU. Dar am rămas contrariați citind altă rubrică: „ce propuneri aveți de făcut în legătură cu jocul și organizarea?” Arbitrul consemnează: „organizare bună”. Credem că din grabă s-a făcut o astfel de „propunere”, de vreme ce totul fusese în regulă.

Spirit sportiv la Pașcani. Arbitrul Gr. Birzan consemnează după meciul C.F.R. — Chimia Rm. Vilcea: „Organizare foarte bună, spirit de fair-play pe teren”. Bravo Pașcani! Bravo Rm. Vilcea!, echipa a cărei comportare sportivă (ca și a conducătorilor ei) a fost apreciată și la meciul de la Plopieni, unde a pierdut cu 4—0!

Un meci cu cîntec: F.C. Galați — Progresul Braila. Atașate de foaie, raportul observatorului federal și două memorii. F.C. Galați aduce la cunoștință: „Adversarii au jucat periculos, au vociferat...”. Progresul Braila zice: „Jucătorii noștri au fost huiduiți de cum au intrat pe teren. Un tușier a fost influențat de protestele gazdelor” (textul continuă pe patru pagini). Observatorul Gh. Prodea consemnează: „Joc submediocru, aspectul sub orice critică”. Arbitrul V. Toma însă, la rubrica „dacă au avut loc incidente”, scrie negru pe alb: „Nu a fost cazul”, dar continuă mai jos: „Spectatorii s-au manifestat gălagios, pîrănituri”.

Ne-am oprit aici. Credem că observațiile arbitrilor și observatorilor vor sta în atenția jucătorilor și antrenorilor și secțiilor. Poate că la analiza turului Diviziei B, federația va aduce în discuție aceste aspecte ca și multe altele, pentru ca lipsurile să fie remediate în perioada de iarnă.

Constantin ALEXE I

Sus: C. Laurențiu (antrenor principal), Ianul, Pop, Hanceriuc, Simionas, Romilă II, Colaru, Costas, Lupulescu, I. Marica (antrenor secund). Jos: Incze, Dănilă, Goleac, Amarandei, Sofian, Marica, Moldovan. Lipsesc din fotografie: Romilă I și Stoicescu. (Foto: D. NEAGU)

Murtaz HURȚILAVA

VETERANUL ECHIPEI SOVIETICE

Silueta sa îți indică imediat — dacă nu l-ai văzut evoluind — compartimentul echipei în care joacă: apărarea. Masiv (are 85 kg.), nu prea înalt (1,78 m), brunet, cu sprincenele stufoase, Hurțilava nu pare să aibă o înfățișare prea îmbietoare pentru cel care ajunge să joace contra lui. Este adevărat, dinamovistul din Tbilisi practică un fotbal plin de angajament, athletic, dar păstrează întotdeauna nota de corectitudine caracteristică sportivilor de clasă.

Născut la 15 ianuarie 1943, Hurțilava n-a cunoscut decât un singur club, **Dinamo Tbilisi**, și n-a găsit în alt rol decât cel de apărător. A început ca fundaș lateral, apoi — cu timpul — s-a specializat și în postul de fundaș central, iar astăzi poate îndeplini cu același succes funcțiile unui liber, mai ales în spatele fundașilor centrali. Calitățile excelente de apărător i-au adus aprecierile unor mecenasi superiori lui Sesternev, al cărui succesor este în echipa na-

țională. Hurțilava este mai suplu, mai dibaci și mai clarvăzător decât Sesternev. Iar prin absența lui Sabo din reprezentativa U.R.S.S., el a devenit — la 29 de ani — și căpitan (și veteran...) al echipei, funcție de care este foarte mândru și pe care o îndeplinește în ultimele partide din acest sezon, cele cu Franța și cu Irlanda, cu care prilej a ajuns la 33 de selecționări.

Remarcat prin angajamentul, convingerea și curajul cu care joacă în apărare, prin plasamentul și suplețea sa, Hurțilava este de temut și prin șutul său extraordinar. El participă deseori la acțiuni de atac pe care le inițiază chiar el, ieșind din apărare cum a făcut la turneul olimpic de la München. Cu toate că n-a reușit să marcheze prea multe goluri, apariția sa în fața porții adverse constituie un motiv serios de teamă pentru portari.

Murtaz Hurțilava rămâne un strălucit produs al fotbalului sovietic și o vedetă a arenei mondiale.

Hurțilava (dreapta) și un alt om de bază al selecționatei U.R.S.S., portarul Rudakov

INSTANȚE

„O DUMINICĂ LA FORTALEZA!”

Soccerul sud-american s-a făcut celebru nu numai prin rezultatele înregistrate, prin giganticele sale stadiioane, prin talentul înăscut al celor mai mulți dintre jucători, ci, din păcate, și prin nenumerabilele scandaluri ce au ca sursă meciurile de fotbal. Iată cum povestesc un ziarist o astfel de „discuție” puțin onorantă între două echipe:

„Acțiunea l-a încântat pe spectatori. Un „un-doi” splendid, rapid și precis între Erandir și Samuel a scos apărarea adversă din blocurile sale. Cu mingea la picior, Samuel se pregătea să marcheze. Dar fundașul central Nilson, fugind din toate puterile, l-a ajuns la timp nu pentru a-l deposeda de balon, ci pentru a-l faulta fără milă. Toate privirile s-au îndreptat spre arbitru. Jaime Batista, fără nici o ezitare, indică penalty! Faza se petrecuse în interiorul suprafeței de pedepsă. Deci, lovitură de la 11 m. Arbitrul aleargă pentru a pune mingea pe punctul fatidic. Dar, deodată, fundașul Rildo, coleg de echipă cu Nilson, îi aplică conducătorului partidei un pumn în obraz. Aproape groggy, Jaime Batista face semn cu brațul către șeful detașamentului de protecție, până atunci imobil pe tusa. Un de soldat se precipită pe teren pentru a-l proteja pe arbitru principal și pe cel de linie. Au trebuit, apoi, să se interpună foarte repede

Intre jucătorii celor două echipe, călă tocmă începuse un scandal colectiv. Intraseră în funcțiune pumnii și picioarele.

Arbitrul făcuse rost, între timp, de o bucată de gheață cu care își fricționa pomețul levit. Penalty! Imposibil de executat. Jucătorii de la echipa A.B.C., cea sancționată, mai obișnuiți, se pare, cu lucrările la terasamente decât cu fotbalul, scobiseră pământul și în locul punctului de la 11 m. aparuse acum o scobitură! Extrema stângă Da Costa, însărcinată cu executarea loviturii, nu știa unde să pună mingea. Arbitrul cheamă căpitanul formației pedepsite și îi cere ca grupa să fie imediat astupată. Trece mai mult de cinci minute până când se termină cu... șantierul și terenul este repus în stare de joc.

Da Costa, care nu și-a pierdut singele rece, trimite balonul în fundul pielei. Nebun de bucurie, se duce în poartă pentru a lua mingea și a o duce la centrul terenului în vederea reluării jocului. Dar... vâzdușele verzi: același Nilson l-a trimis o senzațională directă la figură, directă ce l-ar fi făcut gelos și pe cunoscutul boxer Kid Gavilan. Din nou gramezi de jucători, din nou intervenția soldaților.

Nilson fu invitat să părăsească terenul, acompaniat de Da Costa, care nu fusese nici el ușă de biserice. La vestiare îl înfruntă pe Samuel și fostul internațional Rildo, trimisi și ei să se liniștească.

S-ar putea crede că aceste eliminiări au adus liniștea pe terenul din Fortaleza. Dar de unde, iar arbitru, după meci, a trebuit să aștepte mai mult de o oră în vestiar până să poată pleca spre casa.

În același timp, la Campinas, oras situat la 90 km de Sao Paulo, echipa Ponte Preta întâlnea pe Comercial Riverirao Preto și câștiga cu 3-1. Dar la mijlocul repiziei secunde, un fault comis de Gerardo asupra jucătorului Paulo Bim a lăsat și acolo o partidă de lupte în colectiv, între cei 22 de jucători, rezerve etc.

Aci se încheie relatarea confruntărilor noastre. Să recunoaștem că realitatea întrecă cu mult orice imaginație.

Carnet extern

ETERNA POVESTE A ARBITRAJULUI

Se pare că toamna asta nu-i deloc favorabilă „cavalerilor fluierului”. O mică anchetă informativă ordonată de U.E.F.A., față de numeroase cazuri de nemulțumiri ivite atât în jocurile internaționale, cât și în cele din competițiile naționale, atestă acest lucru. Într-adevăr, sfînalul de sezon stabilește un adevărat record, un nedorit record: **totalul litigiilor de arbitraj se ridică la peste 100!** Sigur că cele mai discutate episoade sînt acelea din partidele internaționale, și, mai cu seamă, din jocurile cu miză — partidele preliminarilor C.M.

Pentru prima oară, în activitatea ei, comisia de arbitri F.I.F.A. a trecut cazurile litigioase pe lista unor studii speciale, ce se vor efectua pe baza rapoartelor delegaților forului internațional, a filmelor înregistrate, a declarațiilor antrenorilor celor două echipe etc. Din Europa, printre arbitrii care apar pe această listă, sînt vest-germanul **Schulenburg** (pentru meciul Bulgaria — Irlanda de Nord); polonezul **Ekstejn** (pentru înfrîngerea Finlanda — România); danezul **Rasmussen** (pentru jocul Irlanda — Franța). Principalele intenții ale comisiei sînt ca, pe baza studiului atent și obiectiv, la rece, al acestor arbitraje să se desprindă erorile care se comit de către arbitri. Ele urmează să fie

incluse într-o scrisoare pe care comisia de specialitate intenționează s-o trimită tuturor federațiilor, în dorința unei îmbunătățiri a arbitrajelor. Dintr-o declarație a englezului **Aston**, unul dintre membrii marcanți ai comisiei, se pare că ceea ce apare ca **principala defecțiune a arbitrajelor în momentul de față este o neglijare a apărării spiritului jocului, în sensul că se permite o exagerare a modului sub care, folosind o falsă încadrare în limitele regulamentului, fundașii îi „tratează” pe atacanți.**

Concomitent cu această largă acțiune de studiere a arbitrajelor deficitare, F.I.F.A. a stabilit — pe de altă parte — ca sancțiunile care rămîn secrete (o suspendare tacită sau, dacă vrei, o nedelegare pe un anumit timp) să fie augmentate, astfel ca efectul lor să se arate în comportările de după pauza forțată a respectivilor arbitri.

În orice caz, atât forul mondial cit și cel european de arbitraj par alarmate de situația arbitrajelor și anunță — pentru anul 1973 — câteva acțiuni de amploare în acest domeniu, destinate mai cu seamă să prevină defecțiuni grave la turneul final al competiției supreme din 1974.

Eftimie IONESCU

CUM SE FAC CALIFICĂRILE ÎN PRELIMINARIILE C. M. 1974

Mai mulți cititori ne-au întrebat cum se fac calificările, care sînt criteriile în această privință, în campionatul mondial preliminar și turneul final. Întrucît în general nu sînt cunoscute aceste criterii de calificare și cum au intervenit și unele retușări, în rîndurile de mai jos expunem principalele prevederi ale regulamentului „Cupei F.I.F.A.”, cum se numește noul trofeu cu care este dotată competiția.

În grupele preliminare, calificarea — conform art. 4 — se face în baza clasamentelor care

se alcătuiesc în fiecare grupă, după criteriile clasice. Prima clasată se califică pentru turul următor (în zonele în care se joacă pe mai multe tururi) sau pentru turneul final. Ce se înîmplă însă, dacă două sau mai multe echipe se găsesc la egalitate de puncte? În acest caz, **DEPARTAREA SE FACE PE BAZA GOLAVERAJULUI PRIN SCADERE (diferența dintre golurile marcate și cele date).**

Se poate întîmpla însă, ca echipele să fie egale și la golaveraj. În această situație, regulamentul prevede următoarele: „Dacă după disputarea tuturor meciurilor dintr-o grupă sau subgrupă două sau mai multe echipe se află la egalitate de puncte și diferență de goluri, **SE VOR JUCA UNUL SAU MAI MULTE JOCURI DE BARAJ ÎNTR-O ȚARĂ NEUTRĂ** (cu aprobarea comisiei de organizare barajul sau barajele pot fi organizate și într-o țară direct interesată)”.
În cazul unei egalități între două echipe, regulamentul precizează: „Dacă meciul de baraj, cu eventuale prelungiri de două

ALTE DOUA MECIURI în „Cupa Europei Centrale”: Zbrojovka Brno — Celik Zenica 2—1 și Tatabanya — Bologna 3—0! Clasamentele — Grupa A: 1. Zbrojovka 4 p.; 2. Celik 2 p.; 3. Linzer ASK 0 p. Grupa B: 1. Tatabanya 4 p.; 2. Dynamo Zagreb 1 p. (2—3); 3. Bologna 1 p. (2—3). Toate echipele au disputat câte două partide, încheind prima parte. Returul va avea loc la primăvară.

PATRU CANDIDATURI la președinția U.E.F.A.: A. Franchi (Italia), S. Bares (Ungaria), J. Coler (Olanda)

DE PRETUTINDENI

și D. Follows (Anglia). Succesorul lui G. Wiederkehr, decedat, va fi ales la congresul U.E.F.A. care se va ține la 15 martie 1973 la Roma.

EVERALDO SUSPEDAT. Cunoscutul internațional brazilian, membru al echipei care a câștigat campionatul mondial în Mexic, a fost suspendat pe un an de Confederația braziliană de sporturi. Everaldo a fost sancționat pentru că a lovit pe arbitru Favili Neto, care conducea meciul Gremio — Cruzeiro, după ce acestuia din urmă a acordat un 11m contra echipei Cruzeiro.

CALENDARUL INTERNAȚIONAL al Austriei pe pe 1973: 28 martie, cu Olanda, la Viena, 29 aprilie cu Ungaria (C.M.) la Budapesta 24 mai, cu Suedia (C.M.) la Stockholm, 13 iunie, cu Brazilia la Viena, 26 septembrie, cu Anglia la Londra și 10 octombrie, cu R.F.G. la Stuttgart.

reprise a 15 minute, nu departează echipele **PENTRU DESEMNAREA ECHIPEI CALIFICATE VOR FI EXECUTATE LOVITURI DE LA 11 M.**, potrivit normelor în vigoare cunoscute (serii de cite 5).
În cazul unei egalități între mai mult de două echipe: „Dacă după meciurile de baraj numărul de puncte și diferența de goluri rămîn egale, **VA FI DECLARATĂ ÎNVINGĂTOARE ECHIPA CARE A MARCAT CEL MAI MARE NUMĂR DE GOLURI**. Dacă însă, echipele în cauză au un același număr de goluri, atunci **ÎNVINGĂTOAREA VA FI DESEMNATĂ PRIN TRAGEREA LA SORT!**”

Acestea sînt prevederile regulamentare referitoare la criteriile de calificare în diferite situații posibile să se ivească. Cu alt prilej vom arăta și criteriile aplicabile la meciurile turneului final al campionatului mondial.

PASA NEAGRĂ A LUI „EL POLAK”...

Cînd, cu un an și ceva în urmă, Eadislao Mazurkiewicz (fostul portar al reprezentativei Uruguayului, ale cărui culori le-a apărut și la București, goal-keeperul „restului lumii”, singurul adevărat rival al lui Banks în desemnarea celui mai talentat jucător cu nr. 1 la „mondialele” din Mexic) șosea la Atletico Belo Horizonte, plătit cu o sumă astronomică, nimie nu prevestea declinul de astăzi...
Bîntuie de vanitate, dorindu-și o „firmă” internațională, noua campionă a Braziliei plătea bani grei pentru agiul uruguayan de origine poloneză (de unde și alintarea de „El Polak”) despre care specialiștii afirmă că, la nici 25 de ani, se apropia cu pași apăsători de apogeul unei cariere de mare strălucire.

Dar socoteala de-acasă... „El Polak” a fost primit la Belo Horizonte cu confeti și petarde — asemenea unui suveran aflat într-o vizită oficială, va scrie, nu fără amărăciune, Alain Fontan în „France Football”. Apoi, s-a accidentat la mină și — în urma unei intervenții chirurgicale care l-a declarat indisponibil timp de o lună — și-a pierdut parca din siguranță și vitalitatea de altădată, fiind (susțin pătimașii suporter...) unul dintre primii responsabili ai precarei situații în care se află, în noul campionat, Atletico, echipă care în primele trei jocuri ale acestui sezon n-a câștigat decât un singur punct!!

Chiar dacă observatorii intimi ai fotbalului brazilian sînt gata să afirme că startul potitit al campionatului se datorează mai degrabă deselor accidente și variantelor „experimentale” de echipă decât neinspirăției lui Mazurkiewicz, antrenorul **Tele Santana** — susceptibil la opinia tribunelor, care reclamă întoarcerea fostului portar, Renato, „pasat” la Flamengo — l-a lăsat pe „El Polak” pe tusa săptămîni de-a rîndul, înlocuindu-l cu veteranul Mussula, de 35 de ani!

În vreme ce Atletico luptă din greu să cîștige chiar și pe teren propriu, iar tînărul Renato face isprăvi de vitejie între buturile noli sale echipe din Rio, turnînd parca gaz peste focul din inimile pătimașii ale suporterilor campioanei, Mazurkiewicz pare să traverseze — astfel, cu calm și înțelepciune — o perioadă de restrîngere, dureroasă și prelungită, continuînd să-și privească eochipierii de pe umilitatea bancă a vespiciu rezerve.

„Am un contract cu Atletico și-l voi respecta — a răspuns Mazurkiewicz interpelat unii ziarist. În fotbal, vîntul favorabil se întoarce adesea din senin. Dar dacă nu mai au nevoie de mine, mă pot oricînd transfera”.

Cu toată stăpînirea de sine de care dă dovadă „El Polak”, criza aceasta — probabil pasageră — probează (dacă mai are nevoie...) că în fotbal nici celebritățile n-au o viață dintre cele mai comode, gustînd deopotrivă din cupa bucuriei și a necazului...
Chiar dacă vîntul favorabil...

Se știe că JIMMY GREAVES, una din strălucitele figuri ale fotbalului englez, s-a retras de curând din activitate. Evenimentul a fost marcat prin organizarea la Londra a unui joc între Tottenham Londra și Feyenoord Rotterdam. 50.000 de spectatori au tinut să fie prezenți la acest meci festiv în care GREAVES — îl vedeți în fotografie (în dreapta) — a marcat golul victoriei echipei Tottenham.

Atacant agresiv, penetrant și eficient, GREAVES a înscris multe goluri în cariera sa. Și, cum se vede, și-a încheiat-o tot printr-un gol. Golul retragerii...

ULTIMA SOLUȚIE...

Scăpat o clipă de sub supravegherea apărătorilor vest-germani, atacantul elvețian K. MÜLLER a țîșnit spre poarta lui MAIER. Golul părea inevitabil, dar fundașul central SCHWARTZENBECK a făcut o ultimă tentativă de a-l opri, nu prea elegantă, dar salvatoare: l-a apucat din spate cu ambele mâini, cu una după cap și cu alta de un braț. Salvatoare pentru că arbitru olandez VAN DER KROFT n-a observat infracțiunea și n-a acordat penalty-ul care se cuvenea!

Se-nîmplă, cum se vede, și la... case mai mari.

CADOUL — SIMBOL AL UNOR SUPORTERI

Portarul HARRY WOOLF, jucător într-o echipă din localitatea Port-Elizabeth (Africa de Sud), se bucură de proastă reputație printre suporterii formației sale: primește goluri cu emuluită. Într-un singur meci a încasat nu mai puțin de 11! Un adevarat record... (Tea ce i-a făcut pe admiratorii săi (dacă se poate spune așa despre niște suporterii "neglijorți" de soarta echipei lor) să-l trimită lui WOOLF un cadou-simbol: o mână din lemn cu o gaură mare în palmă! Îl vedeți pe WOOLF privindu-și darul cu chipul omului care știe să guste o glumă bună, dar nu-și ascunde nici indispoziția.

ECHIPE

BOGATE IN... FRAȚI

Clubul Slovan din Bratislava are în echipa sa de fotbal două perechi de frați: pe L. și J. ZLOCHA și JOZ. și JAN CEAPKOVICI. În campionatul primei ligi cehoslovace mai există însă o echipă care posedă perechi de frați. Este vorba de ZVL ŽILINA în cadrul căreia joacă JOZEF și ŠTEFAN TOMANEK, ALBERT și VLADIMIR RUSNAK — pe care-i prezentăm în această ordine în fotografie. Mai mult, Žilina are perspectiva să-și îmbogățească această colecție de frați. Fundașii centrali STASKOVAN și ZIGO au frați mai mici care joacă la juniori. Și talentul lor îi recomandă ca viitori titulari ai primei echipe...

extern MAGAZIN extern

FOTOGRAFIE-DOCUMENT

Judecând după înfățișarea lor, n-ai putea spune că acest grup de oameni alături de echipa de fotbal. Și totuși, este vorba de o formație care acum 75 de ani a inaugurat activitatea internațională a fotbalului maghiar. La 31 octombrie 1897 BUDAPEȘTI

TORNA KLUB — echipă pe care o prezentăm în fotografie în echipamentul de epocă, prima înființată în Ungaria — a susținut pe teren propriu un joc cu VIENNA F.C.

De atunci, de la acea dată rămasă înscrisă cu litere de aur în istoria fotbalului din Ungaria, echipele de club și reprezentativele au susținut sute și mii de partide interna-

ționale. Echipa Ungariei are înscrisă, la ora actuală, în palmaresul său 470 de meciuri inter-țări, două locuri 2 în campionatul mondial, trei titluri olimpice (cucerite în 1952, 1964 și 1968) și multe alte succese în diferite competiții continentale.

INVITAȚIE LA NUNTĂ

ALLAN SANDY, atacant al echipei Bristol Rovers, l-a rugat pe fundașul central de la Cardiff, DON MURRAY, să-i fie martor la cununie civilă. Pînă aici nimic deosebit. Mai ales că ALLAN fusese jucător al lui Cardiff City și că MURRAY îi era un prieten intim. Partea interesantă însă, este că această invitație s-a produs la două ore după ce MURRAY fusese eliminat din joc (și echipa sa învinsă), pentru un fault comis asupra... viitorului mire!

După meci, cînd și-a vizitat prietenul la cabină și l-a solicitat ca martor, Allan a declarat: „Îmi pare foarte rău de cele întâmplate și de eliminarea lui Don, mai ales că sîntem foarte buni prieteni. Totuși, a-bia aștept să ridic un pahar în sănătatea lui, a mea, a fotbalului și, mai ales, în sănătatea viitoarei mele soții“.

NEVINOVAT DUPĂ... DOI ANI!

Vă amintiți de „scandalul Bobby Moore“ de acum doi ani, care a produs senzație în întreaga lume sportivă? Ei bine, epilogul lui s-a produs abia acum! Tribunalul din Bogota (Columbia), care a judecat cazul (Moore fusese acuzat că ar fi furat o brățară de aur din vitrina unei bijuterii) l-a comunicat reputatului internațional englez că a fost recunoscut complet nevinovat. Cam târziu, dar totuși...

Judecătorul Alfonso Rios, care a condus acest proces, a făcut cunoscut că bijuterierul Amaya a fost citit în fața instanței sub acuzația de tentativă de șantaj, iar martorii Clara Padilla De Salgado și Alvaro Suarez pentru declarații false.

BIETUL RIVA!

Priviți-l chipul; arată ca al unui boxer care a primit în plin o directă și nu-și mai revine din ducerea pricinuită de lovitură. Internaționalul italian de la Cagliari a fost pus realmente K.O. în partida cu Fiorentina. S-a înălțat să reia cu capul mingea, dar în aceeași clipă a sărit și portarul Fiorentinei, SUPERCHI, pentru a respinge balonul cu pumnul. Din nefericire pentru RIVA, pumnul n-a nimerit mingea, ci fața lui. A căzut la pămînt și cum nu-și revenea, a fost dus imediat la spital pentru a i se da îngrijirile necesare.

RAMSEY, CU MÎINILE LEGATE

Sub titlul „TREBUIE SĂ SPUNEM MAI MULT?“, publicația engleză „Goal“ publică această caricatură a lui sir ALF RAMSEY. Antrenorul echipei Angliei este prezentat cu mîinile legate la spate. De ce? Pentru a ilustra mai bine situația în care s-a găsit înaintea meciului amical cu Iugoslavia, cînd clupurile i-au făcut mari greutăți în selecționarea celor mai buni jucători. Nepuținându-l avea la dispoziție, RAMSEY — afirma revista engleză — a fost nevoit să prezinte o formație improvizată. Iată că RAMSEY are și apărători, nu numai critici...

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală)
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

Medația și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, București. Eparul : I. P. Informația, str. Brezoianu nr. 23-25, București.